

1. המרכז הרפורמי לדת ומדינה – התנועה ליהדות מתקדמת בישראל, ע"ר 58028285
2. המטה למאבק בגזענות בישראל ע"י נדאל עותמאן, ת.ז 28344547
3. מרכז מוסווא לזכויות האזרחים הערבים בישראל ע"ר 580339794
4. יוזמות קרן אברהם ע"ר 580165256
5. עמותת מורשתנו ע"ר 580324580
6. עו"סים שלום - עובדים סוציאליים לשלום ולרווחה, ע"ר 580191765
7. המוקד לפליטים ולמהגרים ע"ר 580333094
8. הקש"ת בערד – למען עיר לכולנו – קהילה רב תרבותית ע"י בתיה רוודד, ת.ז 005066139

באמצעות ב"כ עוה"ד רות כרמי ו/או אורלי ארז-לחובסקי ו/או ריקי שפירא ו/או ניקול מאור ו/או שרה לואיס ;

אשר כתובתם לצורך המצאת כתבי בי דין :
המרכז הרפורמי לדת ומדינה
רחוב דוד המלך 13, ירושלים
טל': 02-6203323 ; פקס : 02-6256260

העותרים

נ ג ד

1. היועץ המשפטי לממשלה
 2. פרקליטות המדינה
- שניהם באמצעות פרקליטות המדינה
מרח' צלאח א-דין 29, ירושלים
טל': 02-6466590 ; פקס : 02-6467011
3. ארגון להב"ה – למניעת התבוללות בארץ הקודש ע"י בן-ציון גופשטיין
 4. בן-ציון גופשטיין

שניהם בגבעת האבות 452 דירה 7
קרית ארבע 9010000

המשיבים

עתירה למתן צו על תנאי

בית המשפט הנכבד מתבקש להוציא מלפניו צו על תנאי המופנה אל המשיבים 1 ו-2 ומורה להם להתייצב וליתן טעם, אם רצונם בכך, כדלקמן:

מדוע לא יועמדו לדין פעילי ארגון להב"ה – למניעת התבוללות בארץ הקודש - ובכללם העומד בראש הארגון – המשיב 4 – בן-ציון גופשטיין בעבירות לפי סעיפים 144ב ו-144ד לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בגין ארבעת המקרים הבאים:

- א. חלוקת כרוז בעקבות תקיפת הנער ג'מאל ג'ולאני באוגוסט 2012 בירושלים;
- ב. התבטאות המשיב 4 בעקבות תקיפת הנער ג'מאל ג'ולאני באוגוסט 2012 בירושלים;
- ג. כינונו של ה"מלשינון" והתבטאותו של המשיב 4 בעניין;
- ד. התבטאות המשיב 4 בחדשות ערוץ 2 בכתבה על חתונת בתו;

**תַּכְפֵּסָה שְׁנֵאָה, בְּמִשְׁאֹן; תִּגְלָה רְעֵתוֹ בְּקָהֶל.
כָּרָה-שִׁחַת, בָּהּ יַפּוֹל; וְגוֹלֵל אֶבֶן, אֱלִיו תָּשׁוּב.
משלי פרק ו, כו-כז**

מבוא

1. בחודשיים האחרונים נפל דבר בישראל עם הירצחו האכזרי של הנער מוחמד אבו-חדיר על רקע לאומני. רצח אכזרי זה, אשר התרחש לאחר היוודע דבר רציחתם הנפשע של שלושת הנערים, וגל השנאה וההסתה שסחף את הרחובות הכו בהלם רבים בציבור הרחב. מאורעות קשים אלה לא צמחו בחלל ריק, אלא על רקע של הסתה מתמשכת, פרועה ומשולחת רסן, כנגד הציבור הערבי בישראל ומולה שנים של שתיקה רועמת של מערכת אכיפת החוק ובראשה המשיבים 1 ו-2 – פרקליטות המדינה והיועץ המשפטי לממשלה (להלן: "המשיבים").
2. הסתה זו, אשר אך הולכת ומתגברת מבחינת היקפה ועוצמתה, מובלת על ידי ארגוני ימין קיצוניים ובהם המשיב 3, ארגון להב"ה – למניעת התבוללות בארץ הקודש – (להלן: "להב"ה" או "הארגון") והעומד בראשו, המשיב 4, בן-ציון גופשטיין, אשר נושאים בגאווה אידיאולוגיה גזענית המבקשת להדיר את אזרחיה הערבים של מדינת ישראל מן הציבוריות הישראלית ולנהוג בהם באלימות. ארגון זה והעומד בראשו מוכרים למערכת אכיפת החוק, ואף על פי כן היא בחרה להתעלם מההסתה הפרועה היוצאת מבית מדרשם ובכך עניינה של עתירה זו.
3. התשתית העובדתית לעתירה המפרטת את פעילותו של ארגון להב"ה מעלה תמונה קשה ומטרידה. יחד עם זאת, מתוך כלל המקרים המתוארים בחלק זה מבקשים העותרים להתמקד בארבעה מהם, אלו אשר נחצה בהם באופן ברור הקו שבין הבעת דעה, מעוררת שאט נפש ככל שתהיה, ובין הסתה מפורשת לגזענות ולאלימות. העותרים יטענו כי על המשיבים להעמיד לדין את פעילי ארגון להב"ה ובכללם את העומד בראשו – המשיב 4 - בעבירות של הסתה לגזענות והסתה לאלימות בגין ארבעה מקרים אשר הראשון בהם ארע לפני למעלה משנתיים, בחודש אוגוסט 2012. בכל ארבעת המקרים הללו נחצה קו אדום וברור כי הם אינם חוסים תחת חופש הביטוי, אלא מהווים הסתה לגזענות ולאלימות.
4. בגין כל אחד מהמקרים ידגימו העותרים כי הוא ממלא אחר כל יסודות העבירה, כפי שנדרש בחוק ובפסיקה. עוד יטענו העותרים כי היעדר קבלת החלטה בעניין ההעמדה לדין בכל אחד ממקרים אלה הינה בגדר חוסר סבירות קיצוני המחייב את בית משפט נכבד זה להפעיל את סמכותו, להתערב בשיקול הדעת של המשיבים ולהוציא מלפניו צו על תנאי כמבוקש.

הצדדים לעתירה

5. העותר 1, "המרכז הרפורמי לדת ומדינה – התנועה ליהדות מתקדמת", הוא הזרוע המשפטית והציבורית של התנועה ליהדות מתקדמת (רפורמית) בישראל. העותר פועל מזה 25 שנה לקידום חופש הדת והמצפון בישראל ולמען צדק חברתי, שוויון ערך האדם

וסובלנות דתית. בכלל זה פועל העותר מזה מספר שנים לביעור נגע הגזענות בחברה הישראלית, ובפרט לביעור גזענות השימוש בדת היהודית כהצדקה להפליה ויחס מבזה כלפי לא יהודים. המרכז הרפורמי פועל ברוח עקרונות היסוד של היהדות הרפורמית – "חביב אדם שנברא בצלם" (משנה, אבות ג', מ"ד), כבוד לכל אדם באשר הוא אדם ושוויון בין בני האדם.

6. העותר 2, **המטה למאבק בגזענות**, מאגד יחד למעלה מארבעים ארגונים אשר חשים/ות עצמם/ מחויבים/ות לקידום זכויות אדם בישראל, ומבקשים/ות להעמיד חזון של מדינה וחברה ללא גזענות, ולפעול למיגור תופעת הגזענות בישראל. המטה רואה עצמו מחויב לפעול ולהגיב על מסרים, פעילויות, חומרים וביטויים אשר יש בהם משום אפליה, רדיפה, השפלה, ביזוי, גילוי איבה, עוינות, אלימות או גרימת מדנים כלפי אדם, ציבור או חלקים של האוכלוסייה, והכול בשל צבע, השתייכות לגזע-לכאורה, לדת, לקבוצה לאומית-אתנית או חברתית או בשל ארץ מוצא או מוצא עדתי, או על רקע מגדרי. המטה רואה עצמו מחויב לעסוק בגזענות על כלל היבטיה וביטוייה כפי שהם מופנים לקבוצות רבות ורחבות בחברה הישראלית ובכללן ערבים, דוברי רוסית, אתיופיים ומזרחיים.

7. העותר 3, **מרכז מוסאוא לזכויות האזרחים הערבים בישראל**, פועל לשינוי מעמד ומצבם של האזרחים הערבים פלסטינים בישראל. המרכז פועל בכלים של מאבק ציבורי וסגור במטרה להשיג זכויות מלאות תוך שמירה על הייחוד הלאומי-חברתי של האזרחים הפלסטינים במולדתם.

8. העותר 4, **יוזמות קרן אברהם**, הנו ארגון יהודי-ערבי לשינוי חברתי ולקידום שילוב ושוויון בין יהודים וערבים אזרחי ישראל, למען חברה משגשגת, בטוחה וצודקת. הארגון פועל לממש את ההבטחה שנכללה במגילת העצמאות ל"שוויון זכויות חברתי ומדיני גמור לכל אזרחיה בלי הבדל דת, גזע ומין" ולהשתית "אזרחות מלאה ושווה" ליהודים ולערבים במדינה שהיא ביתו הלאומי של העם היהודי וביתם של אזרחיה הערבים, וזאת לצד מדינה פלסטינית שתתקיים בשלום לצד מדינת ישראל.

9. העותר 5, **עמותת מורשתנו**, פועל ליצירת חברה, משותפת, סולידרית, ושוחרת שלום. העמותה נלחמת נגד תופעות של גזענות ושל אלימות כלפי ציבור דוברי הרוסית במדינה.

10. העותר 6, **עו"סים שלום – עובדים סוציאליים לשלום ולרווחה**, הנו ארגון מקצועי המאגד כ-1300 עו"סים ערבים ויהודים מכל רחבי הארץ ומכל תחומי המקצוע. הארגון פועל מתוך התפישה כי אין מדיניות רווחה ללא שלום ולא ניתן לקיים שלום פנים חברתי ואזורי בלי מדיניות רווחה. הארגון נוסד לפני 24 שנים, ומאז פועל לקידום חיי שותפות ולמיגור הגזענות בין הקבוצות השונות בחברה הישראלית בכלל, ובין יהודים וערבים בפרט. הארגון מקיים סדנאות, כנסים, הרצאות, ימי עיון והכשרות לאנשי מקצוע ולקהל הרחב.

11. העותר 7, **הקש"ת בערד – למען עיר לכולנו – קהילה רב-תרבותית**, הנו פורום המאגד כמה עשרות תושבי ערד אשר שמו לעצמם למטרה להגשים את חזונה של ערד כמקום בו חיה קהילה רב תרבותית, ולפעול לגיבושה של הזהות המקומית. כמו כן מבקש הפורום לחזק את המרחב הציבורי בתהליך של הדברות ושיתוף בינו ובין הממשל המקומי. לשם כך פועל

הפורום בשכונת מצוקה כדי לשנות את תדמיתה ולשפר את מצבה. הפורום מבקש לצור מודעות בערד ליתרון הרב-תרבותיות; לצור תחושת קהילה בקרב תושבי העיר; להפגיש את התושבים בזירה הציבורית; לגנות תופעות של הסתה ושנאה כלפי קבוצות מיעוט של דת, אתניות או גזע.

12. העותר 8, **המוקד לפליטים ולמהגרים**, הנו עמותה א-מפלגתית וללא מטרות רווח אשר שמה לה למטרה להגן על זכויות האדם של מהגרי עבודה ופליטים ולמנוע סחר בבני אדם בישראל. המוקד מבקש לשמש שופר לאלו אשר קולם לא נשמע במרחב הציבורי ולבנות חברה ישראלית צודקת, שוויונית ודמוקרטית. העמותה חרתה על דגלה בין היתר לפעול נגד תופעות של גזענות ושנאת זרים בחברה הישראלית.

13. המשיב 1, **היועץ המשפטי לממשלה**, הוא המוסמך לאשר הגשת כתב אישום לעניין עבירות הסתה לגזענות והסתה לאלימות, וזאת לפי חוק העונשין, תשל"ז-1977. עד היום, לא הגיש המשיב 1 כתבי אישום נגד פעילי להב"ה ובכללם המשיב 4.

14. המשיבה 2, **פרקליטות המדינה**, אמונה על אכיפת החוק ואחראית על הגשת כתבי אישום כנגד העוברים על החוק.

15. המשיב 3, **ארגון להב"ה – למניעת התבוללות בארץ הקודש**, מגדיר את מטרתו כארגון אשר "שם לו למטרה להציל בנות מעם ישראל שהתפתו לקשור קשר עם גוי". המסר של הארגון הנו כי ערבים הם אויבי ישראל ומגע עמם יגרום לאסון ולחטיפת בנות יהודיות לכפרים ערביים. הארגון מפרסם קמפיילים תקשורתיים שנועדו להפיץ את משנתו, לרוב בלווי הפצת כרזות, עלונים, סרטונים, וראיונות בתקשורת. הארגון מפעיל מתנדבים בכל רחבי הארץ, קו חם, ודף פייסבוק.

16. המשיב 4, **בן-ציון גופשטיין**, הוא ראש ארגון להב"ה, הרוח החיה מאחורי הארגון.

התשתית העובדתית

ארגון להב"ה

17. ארגון להב"ה הוקם כפי הנראה בשנת 2009 כאשר מספר גופים אשר עסקו ב"הצלת בנות ישראל" התאחדו בשיתוף "המטה העולמי להצלת העם והארץ" להקמת "ארגון-על למלחמה בהתבוללות בארץ הקודש". מטרת הארגון היא "להציל בנות מעם ישראל שהתפתו לקשור קשר עם גוי". כך נכתב אודות הארגון בדף הפייסבוק שלו:

"ארגון להב"ה – למניעת התבוללות בארץ הקודש, שם לו למטרה להציל בנות מעם ישראל שהתפתו לקשור קשר עם גוי. תופעת ההתבוללות היא אינה צרה של יהודים בגולה בלבד – היא מתרחשת כאן, מתחת לאפנו! מכירים מישהי שנמצאת בקשר כזה? אתם יכולים להציל נפשות מישראל! ספרו לאנשי להב"ה והם יחלצו אותה, או הקימו תא של הארגון ביישובכם. מצווה גדולה!"

18. על אף ניסיונותיו להציג את עצמו כארגון לגיטימי שכל מטרתו היא מלחמה בהתבוללות, מטרת ארגון להב"ה היא אחת - למנוע כל קשר בין יהודים וערבים בישראל, ליצור חומות הפרדה גבוהות בין שני הציבורים ולהפלות ערבים במציאת תעסוקה, בשירותי כלכלה, חברה ורווחה, עד כדי מניעת תנועה חופשית של אזרחים שמוצאם ערבי. במסווה של מלחמה בהתבוללות מפרסם הארגון את משנתו המטיפה לשנאת ערבים תוך כדי הפחדה והסתה על בסיס גזעני. המסר של הארגון הינו כי ערבים הם אויבי ישראל ומגע עם יגרום לאסון ולחטיפת בנות יהודיות לכפרים ערביים. הסתה זו מתרחשת על פני זירות רבות באמצעות כרזות, עלונים, הפגנות, כנסים ולאחרונה באופן נרחב באמצעות רשת האינטרנט ובפרט באמצעות הפייסבוק. הארגון מפעיל מתנדבים בכל רחבי הארץ, ואת קו "המלשינון" אליו ניתן להתקשר כדי לחשוף קשרים של יהודיות עם ערבים. בחודשיים האחרונים השתתף ארגון להב"ה בהפגנות אלימות רבות ברחבי הארץ כשהוא ממשיך במגמתו ללבנות את השנאה וההסתה כלפי הציבור הערבי בישראל. להלן תיסקר בהרחבה פעילותו הגזענית של הארגון מאז הקמתו ועד היום.

לקריאה נוספת אודות הסתה לגזענות ולאלימות אשר עושה שימוש בפרדמנות להתבוללות ראו דו"ח המרכז הרפורמי לדת ומדינה "מה אם ערבי היה מתחיל עם אחותך?" – על גזענות ומגדר בישראל" <http://goo.gl/9Kfj6V>. העתק הדו"ח מצורף **ומסומן נספח 1**.

19. יוער כי הארגון אינו מאוגד כגוף משפטי ולכן הוגשה עתירה זו באמצעות מי שעומד בראש הארגון מאז הקמתו – המשיב 4, שהינו פעיל ימין קיצוני אשר על פי הפרסומים נמנה על אנשי כהנא והיה מעורב בעשרות תקריות אלימות אשר בגין חלק מהן אף נעצר והועמד לדין. בין השאר נעצר המשיב 4 בגין הפרות סדר, תקיפה, חבלה ברכוש ערבים, הכאת ערבים, התפרצות להר הבית והכאת שוטר. כמו כן היה נתון במעצר מנהלי.

ראה: בג"צ 3280/94 נועם פדרמן נ' אילן בירן – אלוף מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה. פסק הדין מצורף **ומסומן נספח 2**.

העתק כתבתו של אורי בלאו ושי גרינברג הארץ "כהנא חי ברווחה" מיום 07.05.11 מצורף **ומסומן נספח 3**.

העתק כתבתו של ארי פינס mako "מאחורי הלהבות" מיום 19.08.14 מצורף **ומסומן נספח 4**.

פעילותו של ארגון להב"ה

20. להלן יפורטו פעילויותיו של ארגון להב"ה, פעולות המציגות משנה גזענית סדורה המסיתה לאלימות. ביחס למרבית העניינים המפורטים מטה פנו העותרים למשיבים בדרישה לפתוח בחקירה ולשקול העמדה לדין בגין הסתה לגזענות והסתה לאלימות. פניות העותרים למשיבים בעניינים אלה מצורפות כנספחים כמפורט בכל סעיף להלן.

21. העותרים נחשפו לראשונה לפעילותו של ארגון להב"ה בחודש דצמבר 2010 כאשר התוודעו לקיומו של "מלשינון למוכרי דירות לערבים", במסגרתו נקראו אזרחים לדווח לארגון להב"ה על בעלי דירות המוכרים או משכירים את נכסיהם לערבים, במטרה להביא לחשיפת

זהותם ברבים. על פי הפרסום כוונת אנשי להב"ה הייתה כי "לאחר שהמידע יאומת" יפעלו אנשי הארגון "למנוע את האסון".

מכתבם של העותרים למשיבים בעניינו של "מלשינון למוכרי דירות ערבים" מיום 22.12.10 מצורף **ומסומן נספח 5**.

תזכורות למכתב זה נשלחו למשיבים בתאריכים 17.07.11 ו-12.09.11 תזכורות אלה מצורפות **ומסומנות נספח 6 ונספח 7** בהתאמה.

22. בסוף אותו החודש יזם, על פי הפרסומים, המשיב 4 הפגנה בבת-ים במטרה "לשמור על בת ים יהודית". לקראת ההפגנה נתלו ברחבי העיר שלטים הקוראים לשמירה על הצביון היהודי של העיר: "לא יתחילו עם אחותי! / מה היית עושה אם ערבי היה מתחיל עם אחותך? / עושים לזה סוף! / מורידים להם את הביטחון העצמי! / יהודים בואו ננצח!". בשלט אחר נכתב: "שומרים על בת ים יהודית/ הערבים משתלטים על בת ים / קונים ומשכירים דירות מיהודים / לוקחים ומקלקלים בנות מבת ים! / 15,000 בנות יהודיות נלקחו לכפרים!"

העתק כתבתו של יואב זיתון ynet "הפגנה נגד ערבים בבת-ים" יוצאים עם אחיותינו" מיום 19.12.10 מצורף **ומסומן נספח 8**.

23. מספר ימים לאחר מכן הפיץ ארגון להב"ה את "מכתב הרבניות". המכתב, עליו חתומות עשרות רבניות, קרא לבנות ישראל שלא להתרועע עם גברים ערבים, אם במקומות בילוי ואם במקומות עבודה, משום שיחסים אלו יהפכו בהכרח לאלימים ומלאי סבל. המכתב משרטט את דמותו של הגבר הערבי כשקרן, מניפולטיבי ואלים.

מכתבם של העותרים למשיבים בעניין "מכתב הרבניות" מיום 13.01.11 מצורף **ומסומן נספח 9**.

תזכורות למכתב זה נשלחו למשיבים בתאריכים 02.05.11, 13.07.11 ו-12.09.11 תזכורות אלה מצורפות **ומסומנות נספח 10, נספח 11 ונספח 12** בהתאמה.

24. בחודש ינואר 2011, החל ארגון להב"ה בקמפיין אשר במסגרתו חילק הארגון "תעודת כשרות" למעסיקים אשר אינם מעסיקים עובדים ערבים. בתעודה נכתב: "וזאת לתעודה כי בעל עסק זה מעסיק: עובדים יהודים ולא מעסיק אויבים!". מהפרסומים בתקשורת עלה כי להב"ה התכוונו לפתוח גם בהחתמתם של אזרחים יהודים בירושלים על כתבי התחייבות לרכוש מוצרי מזון ברשתות שתתחייבנה "להדיר רגלי עובדים ערבים משורותיהם", ואף הפיץ דפי הסבר שכותרתם "אחמד בן שרה – חייבים למנוע את המקרה הבא!". בדברי ההסבר נמסר כי "אין זה סוד שישנה תחרות גדולה בין רשתות המזון הגדולות באזורנו... אנו יכולים להציב דרישות ולגרום לכך שיהיה משתלם להם להעסיק יהודים, ולפטר את האויבים הרבים המסכנים את בנותינו".

מכתבם של העותרים למשיבים בעניין "תעודת כשרות" למעסיקים הנמנעים מהעסקת עובדים ערבים מיום 01.02.11 מצורף **ומסומן נספח 13**.

תזכורות למכתב זה נשלחו למשיבים בתאריכים 19.05.11 ו-17.07.11 תזכורות אלה מצורפות **ומסומנות נספח 14 ונספח 15** בהתאמה.

25. בחודש מאי 2011 הדביק הארגון מודעות בשכונות חרדיות בירושלים המכוונות נגד מרכולי "יש", המותג החרדי של רשת שופרסל. הכרזות, אשר נשאו את הכיתוב "רוצה שלנכד שלך יקראו אחמד בן שרה?" תקפו את הרשת על שהיא מעסיקה עובדים ערבים.

מכתבם של העותרים למשיבים המתייחס גם לקמפיין נגד רשת "יש" מיום 07.08.11 מצורף **ומסומן נספח 16**.

26. בחודש יולי 2011 פתח ארגון להב"ה במסע פרסומי הקורא להורים שלא לשלוח את בנותיהן לעבוד ברשת "רמי לוי" סניף גוש עציון מחשש שיצרו קשרים עם ערבים. הארגון אף הפיץ סרטון בו מתאר המשיב 4 את סכנת ההתבוללות ב"רמי לוי" ומבקש מהורים לא לתת לבנותיהם לעבוד עם ערבים.

מכתבם של העותרים למשיבים בעניין קמפיין נגד רשת רמי לוי מיום 01.09.11 מצורף **ומסומן נספח 17**.

27. כחודש לאחר מכן בחודש אוגוסט 2011 הקים הארגון "משמר חופים" תחת השם "הוועד להגנת הבנות בחופי הים ברחבי ישראל". משמר החופים הוקם במטרה "להגן על בנות ישראל" ולמנוע הטרדות בחופי הים על ידי גברים ערבים המתחזים ליהודים. לפי הדיווחים, אנשי הארגון חילקו עלונים לבחורות יהודיות בחופי בת ים, אשקלון, אשדוד, קיסריה ואילת, המבקשים מהן לא להיענות לחיזוריהם של גברים לא יהודים. בין היתר נכתב בעלונים: "אנא אל תמיטי על עצמך קלון. אל תצאי עם גויים למיניהם ... שמרי על כבודך, יש מספיק יהודים טובים!"

מכתבם של העותרים למשיבים בעניין "משמר החופים" מיום 07.08.11 מצורף **ומסומן נספח 18**.

תזכורת למכתב זה נשלחה למשיבים ביום 12.09.11 תזכורת זו מצורפת **ומסומנת נספח 19**.

28. באותו חודש נחשפו העותרים בעזרת פרסומים בתקשורת לקשר הסימביוטי הקיים בין ארגון להב"ה ועמותת חמלה. עמותת "חמלה" הנה עמותת סיוע לנזקקים הממומנת ע"י המדינה באמצעות משרד הרווחה. העמותה, שהוקמה למטרות גמ"ח, הוסיפה למטרותיה בשנת 2002 מטרה של "סיוע לנערות מבתי הרוסים הנתונות בסכנת שמד והיזדרדות לפשע, על ידי שיקומן בדירה וטיפול סוציולוגי ונפשי והשתלבותן בחברה היהודית" וכן "עזרה לאנשי הגבעות ביש"ע". על פי הדיווחים למעשה מדובר במעון ש"משקם" בנות מרקע של יחסים עם ערבים. בעמותה חברים אנשים המזוהים עם הרב כהנא, ואיש יחסי הציבור שלה ואחד ממורשי החתימה הוא המשיב 4. ארגון להב"ה מפעיל קו חם אליו מגיעים דיווחים אודות בנות יהודיות שיוצאות עם גברים ערבים, ומפנה את המקרים לארגון חמלה על מנת שזה יפעל ל"שיקום" הבנות באחד ממקלטי החירום שבאחריותו.

מכתבם של העותרים למשיבים מיום 07.08.11, המתייחס גם לעניין הקשר הסימביוטי הקיים בין ארגון להב"ה ועמותת חמלה צורף **וסומן נספח 16**.

29. לקראת יום הכיפורים 2011 הפיץ ארגון להב"ה מנשר ובו טקסט המנוסח כ"וידוי" עבור מי שלדעת הארגון מעודד נישואי ערבים ויהודיות. הטקסט מבוסס על תפילת "על חטא שחטאנו לפניך" הנאמרת מספר פעמים במהלך יום הכיפורים. הארגון מפנה אצבע מאשימה אל עבר מי שלדעתו תורם להתבוללות כאשר לפי הדיווח בתקשורת המנשר נשלח לרשתות השיווק המעסיקות גויים ובנות יהודיות אלו לצד אלו, חברות האוטובוסים המעסיקות גויים כנהגי הסעות לבתי ספר, אגודות השירות הלאומי המשימות בנות דתיות במקומות בהם נמצאים גויים ובעלי מסעדות המעסיקים מלצרים גויים לצד מלצריות יהודיות. כל אלו נדרשים לבקש סליחה ביום הכיפורים על חלקם בהתבוללות, לעבור לעבודה עברית ולהציל את בנות ישראל. פעילי הארגון מבטיחים כי יתפללו להצלחתו ויגנו על שמו של כל מי שיפריד בין ערבים ויהודיות ויפטר ערבים.

מכתבם של העותרים למשיבים בעניין "תפילת הוידוי" של להב"ה מיום 24.10.11 **ומסומן**
נספח 20.

30. בחודש נובמבר 2011 פתח ארגון להב"ה בקמפיין כנגד תוכנית הטלוויזיה "המרוץ למיליון" בה הופיע זוג מעורב – אישה יהודייה וגבר ערבי. בכרזה שכותרתה "המרוץ להתבוללות" קרא הארגון להחרים את התכנית: "גולדה מאיר אמרה בזמנו שיהודי שנישא ללא יהודי מצטרף לששת המיליונים / את רשת [זכיינית השידור של הסדרה ר.כ.] זה לא מעניין / הם מוכרים לנו "התבוללות יפה" / את פיראס ושירה [שמות בני הזוג שהתחרו בתוכנית ר.כ.] / הם רוצים שנצטרף לששת המיליונים. / זה לא המרוץ למיליון / אלא המרוץ להשמדת עוד מיליוני יהודים!" לטענת הארגון השתתפותו של זוג מעורב בתוכנית היא בגדר "עידוד ומתן לגיטימציה לשואת ההתבוללות". בהקשר זה התבטא המשיב 4 ואמר כי "ההתבוללות היא המשכה של השואה" וכי רוב מערכות היחסים שבין זוגות מעורבים מסתיימות באלימות קשה.

מכתבם של העותרים למשיבים בעניין "המרוץ להתבוללות" מיום 06.12.11 מצורף **ומסומן**
נספח 21.

31. בסוף אפריל 2012 החל ארגון להב"ה להפיץ פליירים הקוראים להחרים את סניף "יש" בגבעת שאול בעקבות קשר רומנטי שנוצר בין משלוחן ערבי העובד בסניף וקופאית יהודייה. הפלייר מייחס למשלוחן כוונות זדון ורצון להרע, וגוער בבעלים שלא פיטרו אותו ברגע שנודע להם אודות הקשר.

מכתבם של העותרים למשיבים בעניין החרמת סניף "יש" מיום 19.08.12 מצורף **ומסומן**
נספח 22.

32. במאי 2012 יצא להב"ה בקמפיין הפחדה המציג הזמנה לחתונה של ערבי ויהודייה, שכתובה כהזמנה לחתונה יהודית, עם שינויים שנועדו להפכה ל"מוסלמית" על ידי שימוש במוטיבים גזעניים המסיתים נגד האסלאם. כך נכתב בין היתר: "נעלה את אל-קופץ על ראש שמחתנו (עם תמונת מסגד אל-אקצה)"; "בשבח והודיה לאללה הוא אכבר"; "באולם האירועים "השאהיד" רמאללה"; "הורי הכלה: תקווה שזה לא אתם". בפליירים שהופצו יחד עם ההזמנה נכתב: "אם אתה לא רוצה שכך תראה ההזמנה של הבת שלך... / אל תיתן לה

לעבוד עם ערבים/ שלא תשרת שירות לאומי עם גויים/ אל תקנה בחנויות המעסיקים אויבים/ אל תכניס עובדים גויים הביתה".

מכתבם של העותרים למשיבים בעניין החרמת סניף "ההזמנה לחתונה של מיכל ומוחמד" מיום 19.08.12 צורף וסומן נספח 22.

33. ביוני 2012 החלו אנשי להב"ה לארגן סיורים למלחמה בהתבוללות. באתר "הקול היהודי", אתר חדשות אשר שניים מעורכיו הועמדו לדין בגין הסתה לגזענות והסתה לאלימות בשל תכנים שפורסמו באתר, פורסמו מאמרים אודות סיורים בבת ים ובדימונה. בבת-ים התייצבו פעילים אשר לבשו חולצות הנושאות את הכיתוב "יהודים בואו ננצח" וחילקו חומרי הסברה בנוגע למלחמה בהתבוללות. המשיב 4 צוטט כאומר: "חיזקנו את הבחורים במקום שיפעלו להרחיק מהשטח את הגורמים העוינים".

מכתבם של העותרים למשיבים בעניין "ההזמנה לחתונה של מיכל ומוחמד" מיום 19.08.12 צורף וסומן נספח 22.

34. בדימונה הקים להב"ה צוות סיור בעיר למיגור, מה שכונה על ידי הארגון, "תופעת ההתנכלות של בדואים לבנות דימונה". דוד גוזלן, מוביל היוזמה, הצהיר: "זה לא יהיה בזבנג וגמרנו, אבל אני מבטיח שבע"ה בקרוב הבדואים בעיר יעשו חושבים לפני שהם פונים לבחורה יהודייה, כמובן שלא ננהג באלימות אבל יש הרבה דרכים להביא אותם למצב כזה ששום בחורה יהודייה לא תיתקל יותר בהטרדות מצד אותם בדואים. לצערי ישנו פחד גדול האוחז בבנות בגלל ההטרדות של הבדואים, אך אני מבטיח שבע"ה בדואי שיראה יהודייה יעבור מדרכה".

מכתבם של העותרים למשיבים בעניין סיורים למלחמה בהתבוללות מיום 19.08.12 צורף וסומן נספח 22.

35. ביום 26.07.12 פורסמה באתר "וואלה!" כתבה בה סופר על מפה של שוק מחנה יהודה בירושלים שהכינו פעילי ימין, ביניהם אנשי להב"ה שנמנו על יוזמי הרעיון, ומטרתה למפות היכן עובדים ערבים בשוק והיכן נמנעים מלהעסיק ערבים ושומרים על "טהרת העבודה העברית".

מכתבם של העותרים למשיבים בעניין מיפוי שוק מחנה יהודה על פי עבודה עברית מיום 19.08.12 צורף וסומן נספח 22.

36. באותו החודש עלה באתר האינטרנט של ארגון להב"ה "עמוד הקלון" אשר נועד לפרסום שמות של נשים יהודיות ידועות אשר נמצאות במערכת יחסים אינטימית עם גבר לא יהודי. תחת הכותרת "בושה" נכתב: "בעמוד הזה נחשוף את הפרטים של הבוגדות שמבחירה ומתוך אידיאולוגיה בחרו לצאת מהעם היהודי, ולחיות או להתחתן במוצהר עם גויים. אותן אנחנו רוצים לחשוף לעיני כל וייוודע קלונם ברבים". זאת להבדיל מבנות "שמעוד ונקלעו לקשר עם גויים מתוך מצוקה, טעות או חוסר הבנה".

תדפיס "עמוד הקלון" כפי שהופיע באתר האינטרנט של ארגון להב"ה (האתר אינו קיים עוד ברשת האינטרנט) והודפס ב-27.06.12 מצורף ומסומן נספח 23.

37. בחודש אוגוסט 2012 הותקף באכזריות הנער ג'מאל ג'ולאני בכיכר החתולות בירושלים על רקע גזעני. לאחר מעשה התקיפה החלו אנשי להב"ה לחלק כרוזים בירושלים לצעירים ערבים במקומות מרכזיים בירושלים, בהם הם מזהירים אותם שלא לצאת עם בחורות יהודיות. המשיב 4 התבטא אף הוא בעקבות מעשה התקיפה ושיבח את הנערים שנהגו באלימות. הכרוז והתבטאותו של המשיב 4 הנם שניים מארבעת המקרים העומדים בבסיס עתירה זו ובגינם מבקשים העותרים את העמדתו לדין של המשיב 4 וארגון להב"ה, והם מתוארים בפרוטרוט בפרק הבא בעתירה.

38. בחודש ספטמבר 2012 פרסם הארגון כרזה אינטרנטית הקוראת לעצור את "פיגועי המין בבנות ישראל". בכרזה, הצבועה בצבעי שחור וצהוב, מופיעה לצד הקריאה להפסיק את "פיגועי המין" יד מושטת קדימה ומעליה הכיתוב "להפציץ". הכרזה פורסמה בעמוד הפייסבוק של הארגון ובעמוד הפייסבוק של המשיב 4.

מכתבם של העותרים למשיבים בעניין הכרזה האינטרנטית מיום 03.09.12 מצורף **ומסומן** **נספח 24**.

39. בחודש אפריל 2013 נתלו בצפת מודעות החתומות ע"י ארגון להב"ה וקראות לשמור על "שכונה יהודית": "בואו נשמור יחד על שכונה יהודית – יוצאים למאבק בהתבוללות". בראיון לאתר ה"קול היהודי" אמר המשיב 4 כי "לאור הפניות הרבות שהגיעו אלינו לאחרונה מהצפון, הגברנו את הפעילות באזור, בעיקר כדי להקדים את התרופה למכה על ידי קריאה לתושבים לשמור על שכונה יהודית... אם לא ניתן למחבלים להסתובב ברחובות נוכל למנוע הרבה מקרים של התבוללות".

העתק כתבתו של אלחנן גרונר הקול היהודי "מודעות בצפת: "בואו נשמור על שכונה יהודית" מיום 23.04.13 מצורף **ומסומן נספח 25**.

40. בסוף חודש מאי 2013 עצרה המשטרה אוטובוס של פעילי ימין אשר עשה את דרכו לכפר עראבה שבצפון במטרה למנוע חתונה של בחורה יהודייה ובחור ערבי שנערכה בכפר. המשיב 4 הוא שזים את הנסיעה בה השתתף גם ח"כ לשעבר מיכאל בן ארי, ואיש הימין הקיצוני ברוך מרזל, ואף פרסם בעמוד הפייסבוק שלו את מספר הטלפון של החתן. המשטרה עצרה את האוטובוס בדרכו לכפר ומנעה ממנו להגיע לחתונה.

העתק כתבתם של רפעת עכר ואדוה דדון חדשות 2 "אוטובוס פעילי ימין נעצר: "לא ניתן לערבי ויהודייה להתחתן" מיום 23.05.13 מצורף **ומסומן נספח 26**.

41. לקראת יום הכיפורים 2013 יסד ארגון להב"ה את ה"מלשינון" – קו טלפון שמיועד לקלוט מידע אודות בנות יהודיות שיוצאות עם בחורים ערבים, ולפרסם מידע אודות ערבים שיוצאים עם יהודיות. ב"מלשינון", שמטרתו 'להציל את בנות ישראל', מפורסמים שמותיהם ומספרי הטלפון הפרטיים של בחורים ערבים שלטענת הארגון מפתים ויוצאים עם בחורות יהודיות וכן היישובים שבהם הם מסתובבים. המלשינון הנו אחד מארבעת המקרים העומדים בבסיס עתירה זו ובגינם מבקשים העותרים את העמדתו לדין של המשיב 4 וארגון להב"ה, והוא מתואר בפרוטרוט בפרק הבא בעתירה.

42. דף הפייסבוק של ארגון להב"ה מהווה כר פורה להפצת משנתו הגזענית המגיע לקהל רחב. דף הפייסבוק הוסר מספר פעמים מרשת הפייסבוק בעקבות תלונות של גולשים בשל תוכנו המסית והפוגעני, אך שב ועלה בשם אחר. מספר החברים בדף נע בין מאות לאלפים, (בהתאם לזמן בו הוא נמצא באוויר עד אשר מוגשת עליו תלונה). פרט לדף זה קיימים גם דפים המוקדשים לקבוצות מקומיות של להב"ה ולקבוצות תומכים, והדף האישי של המשיב 4, המשמשים להפצת מסרים דומים.

43. ביום 25.12.13 הגיש המרכז הרפורמי לדת ומדינה תלונה למשטרת ישראל על הסתה לאלמות בעקבות פרסומים בדף הפייסבוק של הארגון בהם נכללו קריאות אלימות, בוטות, מפורטות ומחרידות כנגד הציבור הערבי בישראל. בין השאר הציעו חברי הדיון להתארגן כדי ללכת לבצע לינץ' בערבים, לפגוע בהם, לירות בהם ולהכות אותם. אחד מחברי הדיון הציע להשתמש ברובי ה-16 שברשותו ואחר אמר שצריך לשרוף תינוקות ערבים. בצמידות לדברים אלה הופיעה הודעה בדיון מאת ארגון להב"ה עצמו ולשונה: "תמשיכו לכתוב תשובות אשריכם". נוכח חומרת הדברים פנה המרכז בתלונה למשטרה.

העתק הדברים אשר פורסמו בדף הפייסבוק של הארגון מצורף **ומסומן נספח 27**.

עוד על ההסתה בדף הפייסבוק של ארגון להב"ה ראו כתבתה של רוני בר הארץ "קבוצות השנאה הבולטות ברשת – מורה נבוכים" מיום 04.07.14. העתק כתבה זו מצורף **ומסומן נספח 28**.

44. ביום 26.12.13 שודרה בחדשות ערוץ 2 כתבה אודות חתונת בתו של המשיב 4. בכתבה התבטא המשיב 4 באופן גזעני כאשר נשאל מה היה קורה אם היה במקום מלצר ערבי והשיב כי "הוא היה מחפש את הבית חולים הקרוב נראה לי". התבטאות זו אף היא אחת מארבעת המקרים העומדים בבסיס עתירה זו ובגינם מבקשים העותרים את העמדתו לדיון של המשיב 4 וארגון להב"ה, והוא מתואר בפרוטרוט בפרק הבא בעתירה.

45. בתחילת שנת 2014 יצא ארגון להב"ה בקמפיין חדש אשר קורא לבנות יהודיות לא לצאת עם ערבים או עם גויים. בכרזה שכותרתה "יהודיה? את בת של מלך!" נכתב: "הזהרי מהגוי המחפש רק להשפילך! יהודיה יוצאת רק עם יהודי!".

מכתבם של העותרים למשיבים בעניין הקמפיין מיום 09.01.14 מצורף **ומסומן נספח 29**.

46. בפורים 2014 פורסמה בדף הפייסבוק של הארגון תמונה בה נראות דמויות ערביות מוצאות להורג בתלייה וביניהן חבר הכנסת אחמד טיבי וחברת הכנסת חנין זועבי. תחת התמונה הופיע הכיתוב "כך יעשה לאוייבך". התמונה פורסמה על ידי מפעילי דף הפייסבוק של להב"ה אשר עודדו את עוקביהם להגיב לתמונה ולהעניק לה "לייק".

48. בחודשיים האחרונים השתתף ארגון להב"ה בהפגנות אלימות רבות ברחבי הארץ כשהוא ממשיך במגמתו ללבות את השנאה וההסתה כלפי הציבור הערבי בישראל. בין היתר השתתפו חברי הארגון בהפגנות אלימות ברחבי ירושלים במהלכן תקפו מתפרעים עוברי אורח ערבים וביקשו לכלות בהם את זעמם, והתעמתו עם פעילי שמאל במספר הפגנות שנערכו ברחבי הארץ.

העתק כתבתו של נועם (דבול) דביר ynet "כך נראה כמעט לינץ' בעברים בירושלים" מיום 02.07.14 מצורף ומסומן נספח 31.

העתק כתבתם של דנה ירקצי, יוסי אלי ועדי חשמונאי וואלה! "הפגינו נגד המבצע בעזה – והוכו על ידי פעילי ימין" מיום 13.07.14 מצורף ומסומן נספח 32.

העתק כתבתם של דן לוי ואבי כהן מישראל היום "שוב: עימותים בהפגנה בת"א נגד צוק איתן" מיום 18.07.14 מצורף ומסומן נספח 33.

49. ביום 17.08.14 קיים ארגון להב"ה הפגנה מתוקשרת אל מול אירוע חתונתם של זוג מעורב ערבי ויהודיה. להפגנה קדם מסע איומים והסתה מאת הארגון אשר ביקש לסכל את קיומה של החתונה. בהפגנה נשמעו קריאות אלימות כנגד ערבים.

העתק כתבתם של חסן שעלאן ונעמה כהן פרידמן ynet "מחמוד ומורל מתחתנים: "הקללות מחזקות" מיום 15.08.14 מצורף ומסומן נספח 34.

העתק כתבתם של חסן שעלאן ואיתי בלומנטל ynet "מחמוד ומורל, חתן וכלה: "האהבה תנצח" מיום 17.08.14 מצורף ומסומן נספח 35.

50. ביום 25.07.14 הותקפו שני צעירים פלסטינים תושבי בית חנינא באלימות קשה על ידי קבוצת יהודים בשכונת נווה יעקוב בירושלים. ביום 01.09.14 פורסם בחדשות וואלה! כי מחומר החקירה עולה כי רובם של הנאשמים במעשה חברים בארגון להב"ה ואחד מהם אף משמש כ"כוח המבצעי" של הארגון בכל הנוגע לפעילות שטח. העתק כתבת של יוסי אלי וואלה! "יצאו משבעה על החייל ההרוג – ועשו לינץ' בערבים" מיום 01.09.14 מצורף ומסומן נספח 36.

פעילות ארגון להב"ה בגינה מתבקשים המשיבים להעמיד לדין את פעילי ארגון להב"ה והמשיב 4 בגין הסתה לגזענות והסתה לאלימות

חלוקת כרוז בעקבות תקיפת הנער ג'מאל ג'ולאני באוגוסט 2012 בירושלים

51. בליל ה-16.08.12 תקפו מספר נערים יהודים צעיר ערבי כבן 20 בשם ג'מאל ג'ולאני ופצעו אותו באורח קשה. על פי עובדות כתבי האישום שהוגשו כשבוע וחצי לאחר מכן הנערים התוקפים, אשר שהו ב"כיכר החתולות" בירושלים, החלו לומר לנוכחים במקום כי בכיכר יושבים גם ערבים וכי להם, לערבים, אסור לשבת במקום. הנערים אמרו כי יש להכות את הערבים העוברים במקום ואחד מהם קרא: "מי שגבר שיבוא וירביץ לערבים". נערה ששהתה עם הנערים החלה לצעוק צעקות וקללות גזעניות בגנות ערבים. בין היתר נשמעו הצעקות; "מוחמד מת", "מוות לערבים" ו"יהודי הוא נשמה ערבי הוא בן זונה". על פי הפרסומים, בפרשה מעורבת צעירה אשר סיפרה לחשודים בתקיפה אודות אונס אשר עברה, ככל הנראה על ידי תוקף ערבי. בתגובה החליטו הצעירים להכות צעיר ערבי שעבר במקרה במקום, בלי קשר לאירוע עליו סיפרה הנערה, ולרדוף אחר צעירים ערבים נוספים ששהו באזור. נגד הנערים הוגשו כתבי אישום בין השאר בגין עבירות של הסתה לגזענות, הסתה לאלימות מתוך מניע גזעני ותקיפה בנסיבות מחמירות.

העתק כתבתו של עוז רוזנברג הארץ "הלינץ' בירושלים אישום: רדפו אחרי ערבים והיכו אחד מהם עד שלב נעצר" מיום 28.12.12 מצורף ומסומן נספח 37.

גמר הדין בתפ (י-ם) 24984-08-12 מדינת ישראל נ' פלוניס מצורף ומסומן נספח 38.

החלטה בתיק מת(י-ם) 24915-08-12 מדינת ישראל פרקליטות מחוז ירושלים, אביעד דואק נ' שמעון סימן טוב מצורף ומסומן נספח 39.

52. ימים ספורים בלבד לאחר המעשה שאין דרך לתארו אלא כלינץ', החלו אנשי להב"ה לחלק כרוזים לצעירים ערבים במקומות מרכזיים בירושלים, בהם הם מזהירים אותם שלא לצאת עם בחורות יהודיות. בכרוזים נכתב בעברית וערבית: "בחר ערבי יקר/ אנחנו לא רוצים שתפגע! / הבנות שלנו יקרות לנו/ כשם שאתה לא רוצה שיהודי יצא עם אחותך/ כך אנחנו לא מוכנים שערבי יצא עם בת מהעם שלנו/ כשם שאתה היית עושה הכל כדי למנוע שיהודי יצא עם אחותך, כך גם אנחנו! אם אתה חושב להגיע למדרחוב או לקניון בירושלים כדי לצאת עם יהודיות, זה לא המקום. / תוכל לטייל בכפר שלך ולמצוא שם חברות, לא

אצלנו! בשבוע שעבר ערבי שחשב למצוא בנות יהודיות נפצע/ אנחנו לא רוצים שתפגע/ שמור על הכבוד של הבנות שלנו, כי בנפשנו הדבר!"

בחור ערבי יקר:
אנחנו לא רוצים שתפגע!
הבנות שלנו יקרות לנו,
כשם שאתה לא רוצה שיהודי יצא עם אחותך
כך אנחנו לא מוכנים שערבי יצא עם בת מהעם שלנו.
כשם שאתה היית עושה הכל כדי למנוע שיהודי יצא עם
אחותך, כך גם אנחנו!
אם אתה חושב להגיע למדרחוב או לקניון בירושלים כדי
לצאת עם בנות יהודיות זה לא המקום.
תוכל לטייל בכפר שלך ולמצוא שם חברות, לא אצלנו!
בשבוע שעבר ערבי שחשב למצוא בנות יהודיות נפצע.
אנחנו לא רוצים שתפגע,
שמור על הכבוד של הבנות שלנו
כי בנפשנו הדבר!
o.leava@gmail.com ארגון להב"ה

الرجل العربي المحترم
امنا لا نرغب في شتمنا بساتنا غاليات علينا
انت لا تحبني سيجودي شتمني مع فوانك
كمان امنا لا نرغب في شتمنا مع بساتنا
انت يا عربي بتجعل كل اشي تخولك ماشي
مع يهودي كمان امنا
امر بتفكر شتدوع لكثيون او لمدروف حنان
بتحي مع بسات يهوديان انسي من الموضوع
هدر عن المكان روح لفرينك هنالك بتدعي
صحتك
السوع الهامني عربي شفكر على بساتنا
هو انصاف امنا لا نرغب في شتمنا
اشرداهتم شرمك وشرف بساتنا
امنا مع شرف كمان

העתק כתבתו של יהושע בריינר באתר וואלה! "עלונים חולקו לערבים בבירה: "התרחקו מיהודיות או שתפגעו" מיום 21.08.12 מצורף ומסומן נספח 40.

התבטאות המשיב 4 בעקבות תקיפת הנער ג'מאל ג'ולאני באוגוסט 2012 בירושלים

53. בראיון וידאו לערוץ 7 מיום 21.08.12 הביע המשיב 4 תמיכה בתוקפיו של ג'ולאני וטען שהם פעלו כהלכה: "המשטרה מתעלמת מההטרדות הלאומניות כלפי נערות יהודיות ... על המשטרה להתייחס להטרדות של נערות יהודיות כטרור" ... "יום יום נערות יהודיות מותקפות על ידי ערבים ואין להם למי לפנות ... כנראה שכאן הנערים הרימו את הכבוד היהודי מהרצפה, ואולי עשו את מה שהמשטרה הייתה צריכה לעשות, עשו דין בפורעים הערביים שהטרידו את הנערות היהודיות... בחור ערבי שרוצה למצוא בחורה שיחפש בכפר שלו, שלא יבוא אלינו לירושלים, שלא בקניון, שיחפש את זה אצלם בכפר ויטריד אותם, בנות יהודיות הן לא הפקר".

העתק כתבתו של חזקי עזרא בערוץ 7 "להב"ה: הבנות שלנו לא הפקר" מיום 21.08.12 <http://www.inn.co.il/News/News.aspx/242931> מצורף ומסומן נספח 41.

כינונו של המלשינון והתבטאותו של המשיב 4 בעניין

54. לקראת יום הכיפורים 2013 יסד ארגון להב"ה את ה"מלשינון" – קו טלפון שמיועד לקלוט מידע אודות בנות יהודיות שיוצאות עם בחורים ערבים, ולפרסם מידע אודות ערבים שיוצאים עם יהודיות. ב"מלשינון", שמטרתו להציל את בנות ישראל, מפורסמים שמותיהם ומספרי הטלפון הפרטיים של בחורים ערבים שלטענת הארגון מפתים ויוצאים עם בחורות יהודיות וכן היישובים שבהם הם מסתובבים. על פי דבריו של המשיב 4, פרסום פרטיהם האישיים של בחורים ערבים ב"מלשינון" נועד כדי "שכל אדם יסביר בדרכו שלו לאותו ערבי למה כדאי שייצא עם פאטמה מהכפר ולא עם יעל או עינת".

העתק כתבתו של יהושע בריינר באתר וואלה! "מלשינון בימין: דווחו על יהודיות שיוצאות עם ערבי" מיום 09.09.13 מצורף ומסומן נספח 42.

התבטאות המשיב 4 בחדשות ערוץ 2 בכתבה על חתונת בתו

55. ביום 26.12.13 שודרה בחדשות ערוץ 2 כתבה אודות חתונת בתו של המשיב 4. בכתבה נשאל המשיב 4 על ידי הכתב אם יש במקום מלצרים פלסטינים. אחרי שהסביר שהחתונה מתקיימת על טהרת העבודה העברית הוסיף: "בוא נגיד שאם היה פה מלצר ערבי הוא לא היה מגיש את האוכל". בתגובה שאל הכתב: "אז מה הוא היה עושה?" וגופשטיין השיב בחיך: "הוא היה מחפש את הבית חולים הקרוב נראה לי".

העתק כתבתו של אוהד חמו לחדשות ערוץ 2 "ריקוד הסכינים" של נוער הגבעות" מיום 26.12.13 מצורף ומסומן נספח 43.

56. הווה רואה, במשך כמעט 4 שנים מעמיק ארגון להב"ה את פעילותו הגזענית והאלימה כלפי הציבור הערבי בישראל. בהיעדר כל תגובה מהמשיבים כמייצגיה של מערכת אכיפת החוק ממשיכה פעילות זו באין מפריע. לדאבונו, השפעותיה של הסתה זו אינן עוד בגדר השערה או חשש בלבד, האלימות פושה ברחובותינו ועל המשיבים להתעשת כעת לפני שיתרחש אסון נוסף על רקע גזעני.

פניות העותרים למשיבים בעניין המקרים נשוא עתירה זו

57. מזה למעלה משלוש שנים עוקבים העותרים בדאגה אחר פעילותו של ארגון להב"ה ששם לו למטרה להסית כנגד אזרחי ישראל הערבים. בשנים אלו שבו העותרים ופנו עשרות פעמים בעניינו של הארגון אל המשיבים, בבקשה שיפתחו בחקירה כנגד הארגון והמשיב 4 בחשד להסתה לגזענות והסתה לאלימות, ב-20 עניינים שונים. עתירה זאת נסובה על ארבעה מהם.

58. על אף הפניות והתזכורות הרבות, ולמרות שארגון להב"ה ממשיך בפעילותו הגזענית, לאורך כמעט 4 השנים שחלפו מאז פנייתם הראשונה של העותרים, נתקבלה רק תשובה מהותית אחת מאת משרד המשיב 1 ביום 03.10.11, בה הובטח לנו כי הפניות נבחנות "לעומקם של דברים" וכי "לאחר גיבוש חוות דעת מקיפה" יתקבל מענה מפורט. על אף שהעותרים המשיכו ופנו בעקביות למשיבים וידעו אותם בגין פעולות גזעניות נוספות שביצע הארגון, תשובה מפורטת, כפי שהובטחה, טרם התקבלה עד למועד הגשת עתירה זו.

תשובתו של עו"ד דן אלדד, ראש תחום תפקידים מיוחדים בפרקליטות המדינה, מיום 03.10.11 מצורפת ומסומנת נספח 44.

59. ביום 23.08.12 פנו העותרים למשיבים בעקבות חלוקת כרוז והתבטאות המשיב 4 לאחר תקיפתו של הנער ג'מאל ג'ולאני בירושלים. במכתב התריעו העותרים כי זרעי הגזענות שזרע ארגון להב"ה בשנה וחצי הקודמות לתקיפה ניכרים בה היטב. דבריו של המשיב 4 לאחר התקיפה, והכרוז שהפיץ הארגון, כפי שפורטו בסעיפים .. לעתירה, עולים בבירור כדי הסתה לגזענות ולאלימות ויש בהם כוונה ברורה להסית. אשר על כן ביקשו העותרים כי המשיב 1 יורה על פתיחת חקירה פלילית נגד המשיב 4 וכנגד ארגון להב"ה בגין הכרוז והתבטאויות שליוו אותו.

מכתבם של העותרים למשיבים מיום 23.08.12 מצורף **ומסומן נספח 45**.

60. ביום 16.09.13 פנו העותרים למשיבים בדבר הפעלתו של ה"מלשינון" המתואר בסעיף .. לעתירה זו. במכתב נטען כי בדומה לקמפיינים אחרים שיצאו מבית מדרשו של להב"ה, גם ייסודו של ה"מלשינון" מהווה הסתה לגזענות האסורה על פי חוק. במכתב פירטו העותרים כי המחוקק סימן את תופעת הגזענות, ובפרט ההסתה לגזענות, כתופעה חברתית בלתי לגיטימית שיש לעקרה מהשורש והעניק למדינה את הכלים המתאימים לבערה. בכך המחוקק אף הטיל חובה על המדינה לפעול כנגד תופעה זו. אשר על כן נתבקשו המשיבים להורות לאתגר על פתיחת חקירה נגד ארגון להב"ה בגין הסתה לגזענות בעקבות הקמת המלשינון. כן נתבקשו לחקור את מעורבות של המשיב 4 בעניין.

מכתבם של העותרים למשיבים מיום 16.09.13 מצורף **ומסומן נספח 46**.

61. ביום 25.12.13 הגיש העותר 1 תלונה למשטרת ישראל על הסתה לאלימות בעקבות פרסומים בדף הפייסבוק של ארגון להב"ה כמפורט בסעיף .. לעתירה. ביום 02.01.14 פנו העותרים למשיבים בעניינה של תלונה זו וביקשו כי יורו על פתיחת חקירה פלילית נגד ארגון להב"ה ונגד המשיב 4 בגין דברי ההסתה שהופיעו בדף הפייסבוק של הארגון. כמו כן שבו העותרים וביקשו מהמשיבים לפתוח בחקירה פלילית נגד ארגון להב"ה ונגד המשיב 4 בגין כלל הפרסומים הגזעניים של הארגון בגינם פנו העותרים למשיבים עד ליום כתיבת מכתב זה.

מכתבם של העותרים למשיבים מיום 02.01.14 מצורף **ומסומן נספח 47**.

62. ביום 08.01.14 פנו העותרים למשיבים בבקשה כי יפתחו בחקירה כנגד המשיב 4 בגין התבטאותו לערוץ 2 בכתבה על חתונת בתו המפורטת בסעיף 54 לעתירה. במכתבם ציינו העותרים כי דבריו של המשיב 4 אינם משתמעים לשני פנים וכי מטרתם אחת – להסית, לעודד אלימות, וליצור תנאים מתאימים לפעולות אלימות כלפי ערבים בישראל. כן ביקשו העותרים כי המשיבים יפתחו בחקירה פלילית כנגד ארגון להב"ה והמשיב 4 בגין כלל הפרסומים הגזעניים והמסיתים אודותיהם פנו. עוד התריעו העותרים כי בהיעדר כל התנהלות מצדם של המשיבים בעניינם הרי שתופעות ההסתה והאלימות נמשכות בחסותה של מערכת אכיפת החוק.

מכתבם של העותרים למשיבים מיום 08.01.14 מצורף **ומסומן נספח 48**.

63. ביום 09.01.14 פנו העותרים למשיבים בעניין קמפיין פרסומי חדש של ארגון להב"ה המתואר אשר קורא לבנות יהודיות לא לצאת עם ערבים או עם גויים ומזהירן "מהגוי המחפש רק להשפילך!" במסגרת פניה זו ביקשו העותרים מהמשיבים להורות על פתיחת חקירה פלילית כנגד ארגון להב"ה וכנגד המשיב 4 בגין כלל הפרסומים הגזעניים של הארגון אודותיהם פנינו למשיבים בהשניים שקדמו למכתב זה.

מכתבם של העותרים למשיבים מיום 09.01.14 צורף **וסומן נספח 29**.

64. ביום 16.01.14 שלחו העותרים למשיבים מכתב כולל ומפורט המתייחס לכלל פניותיו אל המשיבים החל מחודש דצמבר 2010 ועד יום משלוח המכתב. במכתב פורטו כלל הפניות של

העותרים למשיבים בצירוף תאריכי הפניה. בפניה זו שבו ודרשו העותרים כי תיפתח חקירה פלילית כנגד ארגון להב"ה והמשיב 4 בעוון הסתה לגזענות והסתה לאלימות. במכתב זה הדגישו העותרים כי על אף הפניות והתזכורות הרבות למשיבים, ועל אף שארגון להב"ה ממשיך בפעילותו הגזענית, לאורך כל השנים הללו התקבלה רק תשובה מהותית אחת לאקונית מאת המשיבים בה הובטח כי הפניות נבחנות לעומקם של דברים. פניה זאת הגיעה למעלה משנתיים טרם שליחת מכתב זה, ותשובה מפורטת ומקיפה כפי שהובטחה, טרם נתקבלה אצל העותרים למרות משך הזמן הארוך שחלף.

מכתבם של העותרים למשיבים מיום 16.01.14 ומסומן נספח 49.

65. ביום 05.02.14 שבו העותרים ופנו למשיבים על מנת שיוורו על פתיחה בחקירה כנגד ארגון להב"ה והמשיב 4 בעוון הסתה לגזענות והסתה לאלימות. בפניה זו התריעו העותרים כי צבר פניותיהם למשיבים בצירוף האירועים האלימים אשר מתרחשים כנגד הציבור הערבי בישראל מראים בבירור כי פעולות אלה אינן מתקיימות בחלל ריק, אלא קהל שומעיהן ותומכיהן אך הולך וגדל. על כן, דרושה התערבות מהירה וברורה של מערכת אכיפת החוק, על שלוחותיה השונות, על מנת להבהיר כי אמירות אלו אינן במסגרת חופש הביטוי הלגיטימי בישראל וכי המפרסם אותן עובר עבירה פלילית.

מכתבם של העותרים למשיבים מיום 05.02.14 מצורף ומסומן נספח 50.

66. ביום 27.02.14 שבו ופנו העותרים למשיבים במכתב תזכורת וביקשו מהם לפתוח בחקירה כנגד ארגון להב"ה והמשיב 4 בעוון הסתה לגזענות והסתה לאלימות.

מכתבם של העותרים למשיבים מיום 27.02.14 מצורף ומסומן נספח 51.

67. לאחר כשנתיים וחצי של שתיקה מוחלטת מצד המשיבים, ביום 23.03.14 התקבלה אצל העותרים תגובתם של המשיבים – התגובה הראשונה מאז שנת 2011. אולם, אם ציפו העותרים סוף סוף לתגובה מהותית מצד גורמי אכיפת החוק על התופעות הקשות הוצגו בפניות העותרים, תקוותיהם נכזבו. בתגובה זו נמסר בלאקוניות כי "הנושא נמצא בטיפול" וכי לשכת המשיב 1 תדאג לעדכן את העותרים "בכל החלטה שתתקבל בנושא". הא ותו לא. כזכור, פרט לתשובה זאת, בכל שלוש וחצי השנים שחלפו מאז פנו העותרים למשיבים לראשונה בעניינו של ארגון להב"ה התקבלה אך תשובה אחת מאת המשיבים ביום 03.10.11 ובה נמסר כי "נושא החשדות השונים, העולים מפעילותו של ארגון להב"ה" נבחן "לעומקם של דברים" וכי "לאחר גיבוש חוות דעת מקיפה" יוכלו המשיבים לענות לפניותינו.

תשובתה של עו"ד אילונה ענבר סגנית בפרקליטות המדינה (תפקידים מיוחדים), אשר התקבל אצל העותרים ביום 23.03.14, מצורפת ומסומנת נספח 52.

68. למרות שחלפו שנתיים וחצי בין התשובה הראשונה והשנייה אשר נשלחו לעותרים מאת המשיבים, טרם הצליחו המשיבים לגבש חוות דעת בעניינו של ארגון להב"ה ולא מצאו לנכון לאורך כל זמן זה להשיב לפניות העותרים. זאת על אף חומרת המעשים, הסותרת את עקרונות היסוד של מדינת ישראל כפי שהם מעוגנים במגילת העצמאות ובחוקי היסוד, ואת הוראות החוק הפלילי; על אף מעשי ההסתה והאלימות אשר נמשכים ביתר שאת

וחרף העובדה כי פועלו של ארגון להב"ה פרוש בפני המשיבים באמצעות פניותיהם של העותרים מזה כמעט 4 שנים.

69. ביום 23.04.14 פנו העותרים בפעם השביעית בשנת 2014 למשיבים וביקש לקבל תשובה אודות פניותיו הקודמות ולהורות לאלתר על פתיחת חקירה פלילית כנגד ארגון להב"ה והמשיב 4, בגין כלל הפרסומים הגזעניים וההתבטאויות הגזענות אודותיהם פנו העותרים למשיבים. על מכתב זה לא נתקבל כל מענה.

מכתבם של העותרים למשיבים מיום 23.04.14 מצורף **ומסומן נספח 53**.

70. פנייתם האחרונה של העותרים למשיבים נעשתה ביום 09.06.14. בפנייה זו שבו העותרים וביקשו להורות לאלתר על פתיחת חקירה פלילית כנגד ארגון להב"ה והמשיב 4, בגין כלל הפרסומים הגזעניים וההתבטאויות הגזענות אודותיהם פנו העותרים למשיבים. העותרים הדגישו כי מדובר בהתנהלות מנהלית בלתי תקינה, בלתי ראויה ומנוגדת לדין אשר מהווה הסכמה שבשתיקה של מערכת אכיפת החוק עם תופעות של הסתה והסתה לאלימות. גם על מכתב זה לא נתקבלה כל תשובה.

מכתבם של העותרים למשיבים מיום 09.06.14 מצורף **ומסומן נספח 54**.

71. בהיעדר מענה לפניותיהם פנו העותרים גם לשני גופי ביקורת. ביום 23.04.14 פנו העותרים לנציב תלונות הציבור, השופט בדימוס יוסף שפירא, וביום 09.06.14 פנו לשופטת הילה גרסטל, נציבת הביקורת על מערך התביעה ומייצגי המדינה בערכאות. עד למועד הגשת העתירה לא התקבלה תשובה מהותית לפניות אלה.

מכתבם של העותרים לנציב תלונות הציבור, השופט בדימוס יוסף שפירא מיום 23.04.14 (ללא העתקי הנספחים) מצורף **ומסומן נספח 55**.

מכתבם של העותרים לנציבות הביקורת על מערך התביעה ומייצגי המדינה בערכאות במשרד המשפטים מיום 09.06.14 (ללא העתקי הנספחים) מצורף **ומסומן נספח 56**.

72. עיני בית המשפט רואות כי לעותרים לא אצה הדרך לבית המשפט וכי הם נמנעו ככל שניתן מפניה לערכאות. העותרים שבו ופנו למשיבים, אף כשאלו הפגינו חוסר נכונות ברור למלא את חובתם המקצועית והחוקית ולקבל החלטה בעניינם של ארגון להב"ה והמשיב 4 ולהעמידם לדין בעוון הסתה לגזענות ולאלימות. במכתביהם הזהירו העותרים את המשיבים כי בהיעדר תגובה של מערכת אכיפת החוק לגילויי ההסתה והאלימות עתיד להתרחש אסון על רקע גזעני. והנה בימים קשים אלה אשר יגורנו בא לנו.

73. בנסיבות אלה, לא נותרה לעותרים כל ברירה זולת פניה לבית משפט נכבד זה לקבלת סעד.

הטיעון המשפטי

74. הטיעון המשפטי יתחלק לשני חלקים. ראשית, יראו העותרים כי פעילותו של ארגון להב"ה והמשיב 4, המתוארות בפסקאות 54-50 לעתירה, מחייבות פתיחה בחקירה והעמדה לדין של המשיב 4, וחברי ארגון להב"ה נוספים אשר יתגלה כי היו מעורבים בפעילויות אלה, בגין הסתה לאלימות והסתה לגזענות. להלן יפורטו העבירות הרלוונטיות וניתוח הנתונים

העובדתיים בראי העבירות, כאשר העותרים יראו בבירור כי המעשים וההתבטאויות מקיימים את כל יסודות העבירות הפליליות.

75. לאחר מכן, יפורטו טיעוני העותרים בנוגע לדרך פעולתם – או נכון יותר חוסר פעולתם של המשיבים – ויראו מדוע המשיבים חייבים לנקוט בהליכים פליליים בעניינו של ארגון להב"ה והמשיב 4 ומדוע אי-נקיטת הליכים שכאלה אינה עולה בקנה אחד עם הדין. העותרים יעמדו על כך שאי-התייחסותם של המשיבים לפניות החוזרות ונשנות של העותרים בעניין זה הינה חלק ממגמה כוללת שמאפיינת את מערכת אכיפת החוק, אשר ממאנת לנקוט עמדה ברורה וחד משמעית בעניין עבירות של הסתה לגזענות והסתה לאלימות ובכך פוטרת את אלו המתבטאים באופן קיצוני, מסית וגזעני, מכל עונש ולמעשה הופכת את העבירות לאות מתה. העותרים יטענו כי בהתנהלות זו של המשיבים יש חוסר סבירות קיצוני המחייב את התערבות בית המשפט הנכבד.

הסתה לגזענות

הגדרות

76. עבירת ההסתה לגזענות המעוגנת בסעיף 144(ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977 נחקקה בשנות ה-80 על רקע גזענות עולה וגואה במדינת ישראל והתחושה שיש להתמודד עם הנושא, לראשונה, בחקיקה. בע"פ 2831/95 הרב עידו אלבה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ (5) 221, 253 (להלן: "עניין אלבה"), אשר מהווה פסק דין מנחה בסוגיית ההסתה לגזענות, הגדיר השופט מצא את המטרה של הוספת סעיף איסור פרסום הסתה לגזענות לחוק העונשין:

"מהלכים אלה כוונו לתכלית אחת: לגונן על מדינת ישראל מפני הסכנות החמורות הגלומות בתפיסות רעיוניות אנטי-דמוקרטיות וגזעניות ולשמור על אופייה היהודי והדמוקרטי של המדינה."

77. סעיף 144ב לחוק העונשין מגדיר את עבירת ההסתה לגזענות כך:

(א) המפרסם דבר מתוך מטרה להסית לגזענות, דינו – מאסר חמש שנים.

(ב) לעניין סעיף זה, אין נפקא מינה אם הפרסום הביא לגזענות או לא ואם היה בו אמת או לא.

78. סעיף 144א לחוק העונשין מגדיר גזענות כ-

רדיפה, השפלה, ביזוי, גילוי איבה, עוינות או אלימות, או גרימת מדנים כלפי ציבור או חלקים של האוכלוסייה, והכל בשל צבע או השתייכות לגזע או למוצא לאומי-אתני.

79. סעיף 34כד לחוק העונשין מגדיר מהו פרסום:

כתב, דבר דפוס, חומר מחשב או כל מוצג חזותי אחר וכן כל אמצעי שמיעתי העשויים להעלות מלים או רעיונות, בין לבדם ובין בעזרת אמצעי כלשהו.

80. סעיף 34 לחוק העונשין קובע כי פרסום יכול להיות גם ב:

דברים שבעל פה – להשמיע מילים בפה או באמצעים אחרים, בהתקלות ציבורית או במקום ציבורי או באופן שאנשים הנמצאים במקום ציבורי יכולים לשמוע אותם, או להשמיען בשידורי רדיו או טלוויזיה הניתנים לציבור, או להפיץ באמצעות מחשב בדרך הזמינה לציבור, או להציע לציבור באמצעות מחשב.

היסודות העובדתיים של העבירה

81. לפני שנדון בשאלת היסוד הנפשי של עבירת הסתה לגזענות – האם המשיבים פרסמו את הספר בכוונה להסית לגזענות – יש לבחון האם מתקיימים יסודותיה העובדתיים של העבירה - קיומו של פרסום המבטא גזענות. להלן נראה כי בכל אחד מהמקרים מתקיימים יסודותיה העובדתיים של העבירה.

חלוקת כרוז בעקבות תקיפת הנער ג'מאל ג'ולאני באוגוסט 2012 בירושלים

82. הכרוז – דבר דפוס - נכלל בגדר "פרסום" כהגדרתו בסעיף 34 לחוק העונשין. כמו כן, הכרוז מבטא גזענות באשר הוא מבטא רדיפה, השפלה, ביזוי, גילוי איבה, עוינות, אלימות וגרימת מדנים כלפי מי שמוצאם הלאומי-אתני הוא ערבי.

התבטאות המשיב 4 בעקבות תקיפת הנער ג'מאל ג'ולאני באוגוסט 2012 בירושלים

83. דבריו של המשיב 4 הינם פרסום שבעל פה אשר הושמע בשידור טלוויזיה הניתן לציבור. תוכן דבריו של המשיב 4 מבטא גזענות באשר הם מבטאים רדיפה, ביזוי, גילוי איבה, עוינות, אלימות וגרימת מדנים כלפי מי שמוצאם הלאומי-אתני הוא ערבי.

כינונו של המלשינון והתבטאותו של המשיב 4 בעניין

84. המלשינון משמיע ומפיץ מילים באמצעות הטלפון בדרך הזמינה לציבור כאשר הוא מפרסם מידע אודות ערבים שיוצאים עם יהודיות. בכך עונה המלשינון להגדרת פרסום שבעל פה כמשמעותה בחוק העונשין. הפרסום מבטא רדיפה, השפלה, ביזוי, גילוי איבה, עוינות וגרימת מדנים כלפי מי שמוצאם הלאומי-אתני הוא ערבי ועל כן הוא מבטא גזענות כלפי הציבור הערבי בישראל.

התבטאות המשיב 4 בחדשות ערוץ 2 בכתבה על חתונת בתו

85. דבריו של המשיב 4 הנם פרסום שבעל פה אשר הושמע בשידורי טלוויזיה הניתנים לציבור (ערוץ 2). תוכן דבריו מהווה גזענות באשר הוא מבטא רדיפה, גילוי איבה, עוינות אלימות, וגרימת מדנים כלפי מי שמוצאם הלאומי-אתני הוא ערבי.

86. ניכר אם כן שיסודותיה העובדתיים של עבירת ההסתה לגזענות מתקיימים לגבי כל אחד מארבעת המקרים האמורים ויש לבחון האם מתקיים לגביהם היסוד הנפשי המיוחד הנדרש בעבירת ההסתה לגזענות – הכוונה להסית לגזענות.

היסוד הנפשי – "מתוך מטרה להסית לגזענות"

87. בעניין אלבה קבע השופט מצא, כי את המילים "מתוך מטרה להסית לגזענות" יש לפרש כמחייבות מחשבה פלילית מסוג "כוונה", היינו מצב נפשי הכולל לא רק מודעות לטיב המעשה, לנסיבות ולאפשרות הגרימה של תוצאות המעשה, אלא גם חפץ בגרימת התוצאה, היינו רצון להסית לגזענות. השופט מצא הסביר כי המודעות הנדרשת מצד המפרסם היא לאפשרות שהציבור שיקבל את הפרסום יוסת לגזענות:

"אפשרות הגרימה לתוצאות המעשה, המחייבת מודעות של המפרסם, אינה מתייחסת לפגיעה אפשרית בציבור שכנגדו מסית הפרסום, אלא רק לאפשרות שהציבור שיקבל את הפרסום יוסת בעטיו לגזענות... השאלה אם פרסום המסית לגזענות הביא לגזענות אם לאו אינה חשובה... הערך החברתי המוגן הוא מניעתה של עצם ההסתה. ערך זה מופר גם אם מקבל הפרסום לא יפגע באחרים מתוך מניע גזעני, או אף לא יושפע מן הפרסום. די אפוא שהמפרסם יהיה מודע לתוכן הפרסום ולקיום האפשרות, ולוא גם זו אפשרות רחוקה, שמקבל הפרסום יוסת לגזענות. לצד המודעות לטיב המעשה, לנסיבותיו ולאפשרות הגרימה של תוצאות המעשה, צריך להתקיים במפרסם גם מצב נפשי של כוונה." (עניין אלבה, פסקה 18).

88. בהמשך מבהיר השופט מצא שלעניין הכוונה המיוחדת הנדרשת בעבירה – כוונה להסית לגזענות – חלה אף "הלכת הצפיות", כלומר די בכך שהמפרסם צפה כאפשרות ממשית וקרובה שהפרסום אכן יסית לגזענות:

"לסיכום פרק זה, אודות מהות המחשבה הפלילית הנדרשת לעבירת פרסום הסתה לגזענות, ניתן איפוא לומר, כי פרסום דבר יהווה עבירה של פרסום הסתה לגזענות, אם המפרסם היה מודע לטיב המעשה, לנסיבות ולאפשרות הגרימה של הסתה לגזענות, וכי פרסם את הדבר במטרה להסית לגזענות, או, למצער, תוך ראייה מראש, כאפשרות קרובה לוודאי, שהפרסום יסית לגזענות." (שם, פסקה 21, עמ' 265-266). (ההדגשה הוספה, ר.כ.).

89. יצוין כי בעניין תחולת הלכת הצפיות על עבירת ההסתה לגזענות לא הייתה הסכמה בין השופטים, אך השופטים לא נזקקו להכריע בעניין שכן באותו מקרה נקבע כי התמלא היסוד הנפשי הרגיל של מטרה להסית לגזענות. לניתוח מפורט של פסק הדין ותחולת הלכת

הצפיות ראו מ. קרמניצר, "פרשת אלבה: בירור הלכות הסתה לגזענות", משפטים ל' תשנ"ט, 105, 126 ואילך.

90. אשר לדרכי ההוכחה של היסוד הנפשי, ציין השופט מצא כי:

"מקום שתוכנו של הפירסום כולל מסר גזעני, וכשהמטרה להסית לגזענות נלמדת מתוכו, עשוי תוכנו של הפירסום להוות ראיה לכאורה שבמפרסם התקיים גם יסוד המחשבה הפלילית הנדרשת להשלמת עבירתו." (שם, פסקה 28).

ועוד:

"בבואו לפסוק אם פירסום המאמר על-ידי המערער נעשה מתוך מטרה להסית לגזענות, רשאי בית המשפט ליתן דעתו גם לנסיבות הזמן והמקום שבהן פורסמו הדברים." (פסקה 30).

91. כעת נבחן את ארבעת המקרים נשוא עתירה זו ונראה כיצד בכל אחד מהם מתמלא היסוד הנפשי הנדרש.

חלוקת כרוז בעקבות תקיפתו של הנער ג'מאל ג'ולאני באוגוסט 2012 בירושלים

92. המילים בהן משתמש הכרוז, הנסיבות בו פורסם, בעקבות תקיפתו הקשה של נער ערבי עובר אורח, והעיתוי בו פורסם – סמוך לאחר התקיפה - מעידות לא רק כי לכותביו הייתה "מודעות לטיב המעשה, לנסיבות ולאפשרות הגרימה" שלהן, אלא רצון ברור בגרימתן היינו, בהסתה לגזענות.

93. כוונה זו ניתן ללמוד כבר מכותרת הכרוז: "בחור ערבי יקר/ אנחנו לא רוצים שתפגעו!". על רקע הפגיעה בנער ג'מאל ג'ולאני והמסר הכללי המופיע בכרוז המבקש להדיר את רגליהם של בחורים ערבים ממרכז ירושלים, ברור כי הפניה נאמרת בנימה צינית והיא מבקשת להזהיר ערבים כי אם ינהגו שלא ככתוב בכרוז יפגעו, כפי שקרה לג'ולאני.

94. מסר זה אך מתחזק כאשר בסוף הכרוז נכתב מפורשות "בשבוע שעבר ערבי שחשב למצוא בנות יהודיות נפצע/ אנחנו לא רוצים שתפגעו/ שמור על הכבוד של הבנות שלנו כי בנפשנו הדבר!". בדברים אלה כלול איום ברור כי גורלו של ערבי שלא ינהג ככתוב בכרוז יהיה כגורלו של ג'ולאני.

95. בעניין אלבה ציטט השופט מצא בהסכמה את דברי בית המשפט המחוזי באותו עניין שהוכיחו לטעמו את המטרה להסית לגזענות:

"המסר שהמחבר מבקש להעביר לקוראו הוא כי, ללא קשר הכרחי לקיומו של סיכון או איום מידי לשלומם של יהודים, קיימת רשות, ולעתים אף חובה ומצווה לפגוע בגופם של גויים באשר הם גויים, בשל שונותם, עקב השתייכותם למוצא אחר ולעם אחר... מסריו הם ביסודם

בעלי אופי גזעני, כשהמטרה המוסווית מאחוריהם היא לעודד לפעילות אלימה כנגד מי שאינם יהודים ולהוציא מן הכוח אל הפועל את הרעיון הגלום בהם."

96. דברים אלה יפים לענייננו. תקיפתו הסמוכה - בזמן ובמקום - של הנער ג'מאל ג'ולאני מבהירה כי האפשרות שהדברים האמורים בו יביאו לאלימות כנגד ערבים לא הייתה רק בגדר נסיבה אפשרית עבור כותבי הכרוז, אלא בגדר אפשרות ממשית ורצויה, שכותביו ומפיציו פיללו להתקיימותה.

התבטאות המשיב 4 בעקבות תקיפת הנער ג'מאל ג'ולאני באוגוסט 2012 בירושלים

97. ממש כמו הכרוז, התבטאותו של המשיב 4, הן מבחינת תוכנה והן הנסיבות בהן נאמרה – 5 ימים לאחר תקיפתו של הנער ג'מאל ג'ולאני ובהקשר לפרסום הכרוז ע"י להב"ה - מעידה אף היא על כך שהמשיב 4 היה מודע לאפשרות שדבריו יסיתו לגזענות ואף רצה שכך אכן יקרה.

98. על רקע תקיפתו של הנער ג'מאל ג'ולאני, דבריו של המשיב 4 נאמרו לא רק תוך מודעות של המשיב 4 לאפשרות שמי שישמע את דבריו יוסת בעטיים לגזענות, אלא, מתוך כוונה מלאה לכך שבעקבות דבריו יפעלו נערים נוספים "להרמת הכבוד היהודי מהרצפה".

99. כשהמשיב 4 אומר כי לנערות יהודיות המותקפות על ידי ערבים אין למי לפנות, ומציין כי הנערים התוקפים עשו מה שהייתה צריכה לעשות המשטרה – "דין בפורעים הערביים", הרי שהוא לא רק מביע הסכמה למעשה התקיפה, אלא הוא מעודד אותו ומביע עמדה ברורה כלפי קהל שומעיו כי זו הדרך בה יש לנהוג.

כינונו של המלשינון והתבטאותו של המשיב 4 בעניין

100. ה"מלשינון", אשר מייסדיו מצהירים כי נועד "להציל את בנות ישראל", מפרסם באופן מודע וברור את שמותיהם ומספרי הטלפון הפרטיים ומקום מגוריהם של בחורים ערבים אשר לטענת להב"ה מפתים ויוצאים עם בחורות יהודיות. נהיר כי מי שמפרסם פרטים כאלה, תוך הצגתם של בחורים ערבים באופן שלילי המזיק לציבור הערבי, כמי שכל מבוקשם הוא להתנכל לבנות ישראל השכם והערב, מודע לאפשרות שהציבור שיקבל את הפרסום יוסת בגינו לגזענות.

101. מלבד תוכנם של הדברים והאופן שבו הוצגו (לרבות שמו של קו הטלפון), יש לשים לב לדברי ההסבר של המשיב 4 בעניין ה"מלשינון" - כי הוא נועד כדי "שכל אדם יסביר בדרכו שלו לאותו ערבי למה כדאי שייצא עם פאטמה מהכפר ולא עם יעל או עינת". כן יש להתייחס לכך שדברים אלה נאמרים על רקע תקיפות ממשיות של גברים ערבים על רקע גזעני המתמקד ביחסייהן של נשים יהודיות וגברים ערבים. כפי שמפורט בהמשך העתירה בשנה שקדמה לכינון ה"מלשינון" אירעו לפחות 5 תקיפות פיזיות כנגד נערים ערבים על רקע זה אשר בחלקן הביע המשיב 4 תמיכה באופן מפורש. אי לכך דבריו בעניין ה"מלשינון" מציעים אפשרות פעולה אקטיבית של יחידים בעקבות הפרסום, ומצביעים על כך שקיימת כאן מודעות מדרגה גבוהה יותר של המפרסם, מודעות לפגיעה אפשרית באותם בחורים

ערבים שפרטיהם מפורסמים ב"מלשינון" ורצון ברור להסית לגזענות, קרי לפעולה אלימה כנגד ערבים ששמותיהם יגיעו ל"מלשינון".

התבטאות המשיב 4 בחדשות ערוץ 2 בכתבה על חתונת בתו

102. התבטאותו של המשיב 4 בחתונת בתו לכתב ערוץ 2 הינה לא רק אמירה בעלת תוכן גזעני, אלא יש בה רצון ברור להסית לגזענות ולהעביר מסר של גזענות לשומעיו. המשיב 4 לא רק מטיף לעבודה עברית, כלומר לאי העסקה של מי שאינם יהודים, אלא רומז באופן ברור כי אם היה נקלע למקום ערבי היו נוהגים כלפיו באי המקום באלימות ולפיכך הוא היה נאלץ להיזקק לשרותי בית חולים.

103. דברים אלה, המכילים קריאה לאי העסקה של ערבים ולאלימות כנגד ערבים, מעידים לא רק על מודעות ברורה של המשיב 4 לכך שהוא מסית לגזענות ומפיץ אותה בקרב שומעיו אלא גם על רצון ברור בגרימת תוצאה זו. העובדה שאמר דברים אלה בחיוך רחב פירושה שאלימות כנגד ערבים שתתרחש בעקבות דבריו היא תוצאה רצויה בעיניו.

סיכום ביניים

104. אף על פי שיש לבחון את הכוונה העומדת מאחורי כל אחד מהאירועים הנמנים לעיל באופן נפרד, הרי שיש לתת משקל לעובדה כי מדובר באירועים בעלי אפקט מצטבר אשר אינם מתקיימים בחלל ריק. אירועים אלה הם חלק ממסע הסתה מתמשך של ארגון להב"ה והמשיב 4 אשר תואר בפירוט בחלקה העובדתי של העתירה. מסע הסתה זה מטרתו אחת - הדרתו של הציבור הערבי, אפלייתו ודחיקתו לשולי החברה הישראלית.

105. פעילותו המתמשכת של הארגון ושל המשיב 4 כנגד הציבור הערבי בישראל אינה מאפשרת שלא לראות כי מעשים אלו נעשו תוך מודעות ברורה ובמטרה מובהקת להסית לגזענות – לרדוף, להשפיל, לבזות, לגלות איבה ועוינות, להביא לאלימות ולגרום מדנים ביחס לערבים. בנסיבות של פעילות מתמשכת כאמור, כאשר אנשי להב"ה ובהם המשיב 4, אינם מתביישים להציג את עמדותיהם הגזעניות כפשוטן ואף מביעים קריאות גלויות לפעולות אלימות נגד ערבים, אין ספק שהייתה מודעות מלאה לכך שהדברים ישפיעו על אנשים לאמץ עמדות אלה, וזו הייתה ועודנה מטרתם המוצהרת של הארגון ושל המשיב 4. לפיכך, אין ספק שהתקיים היסוד הנפשי של "כוונה להסית לגזענות" לגבי כל אחד מהמקרים. כאמור, באם מוכחת "מטרה להסית לגזענות", הרי שהדבר מבסס את היסוד הנפשי הדרוש בעבירת ההסתה לגזענות.

הסתה לאלימות

106. סעיף 2ד144 לחוק העונשין אוסר על הסתה לאלימות או לטרור. הסעיף קובע כי:

(א) המפרסם קריאה לעשיית מעשה אלימות או טרור, או דברי שבח, אהדה או עידוד למעשה אלימות או טרור, תמיכה בו או הזדהות עמו (בסעיף זה – פרסום מסית), ועל פי תוכנו של הפרסום המסית והנסיבות שבהן פורסם, יש

אפשרות ממשית שיביא לעשיית מעשה אלימות או טרור,
דינו – מאסר חמש שנים.

(ב) בסעיף זה, "מעשה אלימות או טרור" – עבירה הפוגעת
בגופו של אדם או המעמידה אדם בסכנת מוות או בסכנת
חבלה חמורה.

107. סעיף 2ד144 נחקק על מנת למנוע פעולה פיזית של אלימות או טרור ובא להחליף את
סעיף 4(א) לפקודת מניעת טרור, התש"ח-1948. הסעיף דורש בדיקה של ההסתברות
לתוצאה: אפשרות ממשית לגרימה למעשה של אלימות או טרור.

108. עבירת ההסתה לאלימות כוללת פרסום המסווג כמסית, כאשר על בית המשפט לבדוק
"האם על פי תוכן הפרסום ונסיבותיו יש אפשרות ממשית לתוצאה של עשיית מעשה
אלימות או טרור." לעניין הכוונה דרושה כוונה רגילה "דהיינו מודעות לטיב המעשה
ולהתקיימות הנסיבות" דהיינו העבירה "מותנית בכך שהפרסום על פי תוכנו ונסיבותיו
יביא בהסתברות של אפשרות ממשית לעשיית מעשה אלימות... נדרש קשר בין
הפרסום לתוצאה בכוח, אך זאת על פי המבחן של אפשרות ממשית. לא מעבר לכך
אך גם לא פחות מכך." (רע"פ 2533/10 מדינת ישראל נ' בן חורין פסקה 6) (להלן: "בן
חורין").

יסודות העבירה - פרסום

109. על מנת שתשתכלל עבירת ההסתה לאלימות ראשית נדרש היותו של פרסום, כהגדרתו
בחוק העונשין. כפי שפורט בסעיפים 85-80 לעתירה, ארבעת המקרים העומדים בבסיס
עתירה זו ממלאים אחר דרישת הפרסום כהגדרתה בחוק.

פרסום מסית

110. אותו פרסום צריך להיות מסווג כפרסום מסית כאשר החוק מציב שתי חלופות – הפרסום
מכיל "קריאה לעשיית מעשה אלימות או טרור" או שהוא מכיל "דברי שבח, אהדה או
עידוד למעשה אלימות או טרור, תמיכה בו או הזדהות עמו".

חלוקת כרוז בעקבות תקיפת הנער ג'מאל ג'ולאני באוגוסט 2012 בירושלים

111. האמירה בעלת הטון הציני בפתיחת הכרוז "אנחנו לא רוצים שתפגע" תוך התייחסות
לתקיפתו של ג'מאל ג'ולאני ימים קודם לכן ודרישה שערבים לא יסתובבו ברחובות העיר
ירושלים משמעותה אחת – אם תפעלו בניגוד לכרוז ותסתובבו ברחובות ירושלים תיפגעו,
ממש כמו ג'מאל ג'ולאני. קריאה זו הנה למעשה קריאה לעשיית מעשה אלימות ולכל הפחות
היא מביעה אהדה, עידוד, תמיכה והזדהות עם מעשה אלימות שכזה.

התבטאות המשיב 4 בעקבות תקיפת הנער ג'מאל ג'ולאני באוגוסט 2012 בירושלים

112. התבטאותו של המשיב 4 לפיה תוקפיו של ג'מאל ג'ולאני פעלו כהלכה כאשר הם "הרימו
את הכבוד היהודי מהרצפה, ואולי עשו את מה שהמטרה הייתה צריכה לעשות" – "דין
בפורעים הערביים" מהווה הבעת אהדה ברורה, תמיכה, הזדהות ודברי שבח למעשה

אלימות. תמיכה זו, בצירוף לקריאה לערבים שלא להגיע לירושלים נחזית לא רק כתמיכה ועידוד למעשה האלימות, אלא כקריאה של ממש לנקוט באלימות כנגד ערבים.

כיננו של המלשינון והתבטאותו של המשיב 4 בעניין

113. את ה"מלשינון" יש לבחון כאמור בצירוף "דברי ההסבר" אודות ייעודו - כדי "שכל אדם יסביר בדרכו שלו לאותו ערבי למה כדאי שייצא עם פאטמה מהכפר ולא עם יעל או עינת". פרסום מידע אודות בחורים ערבים הכולל את מספרי הטלפון הפרטיים שלהם וכן היישובים בהם הם מסתובבים, תוך האשמתם במגע עם בחורות יהודיות, דבר פסול לטעמו של ארגון להב"ה, בצירוף להסבר על ייעודו – הרתעת ערבים מליצור קשרים עם בחורות יהודיות, מהווה למעשה קריאה לנקוט באלימות כלפי אותם בחורים ערבים על מנת שיחדלו ממעשיהם. בפירושו של ה"מלשינון" כפרסום מסית יש גם לקחת בחשבון את הנסיבות בהן הוקם – שיאה של הסלמה מבחינת תקיפות אלימות על רקע גזעני, בעיקר על רקע של קשרים על יהודיות. על רקע זה האפשרות שפרסום פרטיהם של בחורים ערבים תביא לתקיפתם מאששת את היותו של ה"מלשינון" פרסום מסית. המלשינון מהווה קריאה למעשה אלימות ולכל הפחות אהדה ועידוד להם כשהוא מספק את פרטיהם של אותם בחורים ערבים.

התבטאות המשיב 4 בחדשות ערוץ 2 בכתבה על חתונת בתו

114. כאשר המשיב 4 אומר כי אם היה בחתונתו מלצר ערבי הוא לא היה מגיש את האוכל אלא "מחפש את הבית חולים הקרוב" ברור מדבריו כי הוא מכוון לכך שאותו מלצר ערבי היה מותקף באלימות מעצם נוכחותו בחתונה. דברים אלה מהווים באופן ברור קריאה למעשה אלימות כנגד ערבים ולכל הפחות הם מהווים עידוד ושבח למעשה אלימות.

היסוד הנפשי - כוונה

115. כאמור, לעניין הכוונה דרושה בעבירת ההסתה לאלימות כוונה רגילה "דהיינו מודעות לטיב המעשה ולהתקיימות הנסיבות". מאחר והעותרים הוכיחו כי הייתה מודעות לטיב המעשה, לנסיבות ולאפשרות הגרימה של תוצאות המעשה בכל אחד מהמקרים, בכל הנוגע לעבירת ההסתה לגזענות פשיטא כי מודעות זו חלה גם בכל הנוגע להסתה לגזענות. מאחר וכל ארבעת הפרסומים האמורים הנם פרסומים מסיתים ומתקיים לגביהם יסוד נפשי של כוונה יש לבחון האם קיימת אפשרות ממשית לתוצאה של עשיית מעשה אלימות.

אפשרות ממשית

116. כאמור, סעיף 2144(א) לחוק העונשין דורש כי "על פי תוכנו של הפרסום המסית והנסיבות שבהן פורסם, יש אפשרות ממשית שיביא לעשיית מעשה אלימות או טרור". "אפשרות ממשית" מצויה בתווך בין "וודאות קרובה" לבין "אפשרות סבירה" ו"חשש לאפשרות" (בן חורין, פסקה 6). הנשיאה בייניש ציינה באותו עניין: "נוכח עוצמת הסיכון הנשקפת מפרסום גזעני ומהסתה לטרור מתחייב בעבירות אלה מבחן הסתברותי ברמה נמוכה יותר, וזאת בהתחשב באופיו ועוצמתו של הסיכון".

117. המבחן שיש לבחון הוא תוכן הפרסום והנסיבות בהן פורסם. החוק דורש כי בית המשפט יבחן את המקרה כמכלול, מבלי לקבוע מראש מבחנים ראשיים. כך למשל מיהות המפרסם והאווירה השוררת בציבור הינם נתונים חשובים, אך הם אינם עומדים לבדם. בין היתר, יש לשקול גם את:

"סוג האלימות המדוברת, היקף הקבוצה החשופה לאותה אלימות, היקף הפרסום וקהל היעד שלו, הקשר הפרסום, מקומו והמדיום שבו נעשה שימוש. יש לשאול, בין היתר – מי אמר, מה נאמר, היכן נאמר, באיזה אופן נאמר, למי נאמר ובאיזו מסגרת נאמר... הרשימה שכלולה בתיבה "נסיבות" אינה סגורה, אלא פתוחה במכוון." (בן חורין, פסקה 7).

118. כמו כן קבע בית המשפט העליון, כי "מעשה האלימות שיש לבחון את האפשרות למימושו אינו חייב להיות מעשה דומה לזה שמופיע בפרסום" וכי

"בדיקת האפשרות הממשית של מעשה אלימות אינה מופנית דווקא לקהל יעד המורכב מאנשים סבירים, אלא גם לקהל שעשוי לכלול אנשים שאינם סבירים או נורמטיביים, ולו בתקופה הרלוונטית לפרסום." (שם, פסקה 7).

119. נעבור לבדוק כעת את שאלת התקיימות יסוד זה בכל אחד מן המקרים.

חלוקת כרוז בעקבות תקיפת הנער ג'מאל ג'ולאני באוגוסט 2012 בירושלים

120. כאמור, נסיבות פרסומו של הכרוז המדובר הן תקיפתו האכזרית של הנער ג'מאל ג'ולאני באוגוסט 2012 בירושלים. תקיפה אשר ארעה על רקע אידיאולוגיה גזענית אשר קושרת בין גזענות והתבוללות. אלו הנסיבות בעטיין פורסם הכרוז והכרוז עצמו מתייחס אליהן – "בשבוע שעבר ערבי שחשב למצוא בנות יהודיות נפצע".

121. הכרוז הופץ באותו מקום בו הותקף ג'ולאני, בין השאר לבני נוער אשר כפי שהוכח בתקיפתו של ג'ולאני הנם קלי השפעה ובנקל עלולים לנקוט באלימות כאשר הם משולהבים לכך. עובדת תקיפתו של ג'ולאני, בצירוף לאיומים המפורשים לאלימות כנגד ערבים המופיעים בכרוז, מקימים אפשרות ממשית כי פרסומו יביא לעשיית מעשה אלימות כנגד ערבים.

התבטאות המשיב 4 בעקבות תקיפת הנער ג'מאל ג'ולאני באוגוסט 2012 בירושלים

122. בדומה לכרוז שפורסם על ידי להב"ה, כך גם דבריו של המשיב 4 נאמרו על רקע תקיפתו של הנער ג'מאל ג'ולאני. דבריו נאמרו בראיון בתפוצה נרחבת, בראיון לערוץ תקשורת, כשהוא משבח את דבר התקיפה שארע ימים ספורים קודם לכן. גם במקרה זה עובדת תקיפתו של ג'ולאני, ודברי התמיכה של המשיב 4 כלפיה מקיימים אפשרות ממשית כי דבריו יביאו לעשיית מעשה אלימות נוסף כנגד ערבים.

כינונו של המלשינון והתבטאותו של המשיב 4 בעניין

123. כינונו של המלשינון, לקראת יום הכיפורים 2013 סימן את שיאה של הסלמה ברורה מבחינת תקיפות אלימות על רקע גזעני. בשנה שחלפה מאז תקיפתו של ג'מאל ג'ולאני בכיכר החתולות בירושלים דווח בכלי התקשורת על עוד 5 אירועים אלימים כנגד ערבים על רקע גזעני תוך התמקדות ביחסייהם של נשים יהודיות וגברים ערבים.

124. בחודש ספטמבר 2012 תקפו ארבעה צעירים יהודים בחור ערבי בשכונת קטמון בירושלים. הבחור ליווה את ידידתו היהודייה לביתה והותקף משום שנחשד שהוא "מנצל יהודייה", כפי שהצהירו שלושה מהנאשמים בחקירתם במשטרה.

העתק כתבתו של נועם דבול דביר ynet "5 צעירים חשודים ששברו רגל לערבי בירושלים" מיום 09.09.12 ומסומן נספח 57.

125. בחודש אוקטובר 2012 הותקפו בקיוסק בצומת תפוח נערים ערבים אשר בילו לצד בחורות יהודיות. קבוצת נערים יהודים מהאזור החליטה לשים קץ לכך שבמקום נוהגים לבלות במשותף נערות יהודיות ונערים ערבים ותקפו את הנערים הערבים במכות ובבקבוקי זכוכית. המשיב 4 התראיין בנושא לאתר ה"קול היהודי", וכך צוין בידיעה: "בנצי גופשטיין, מנכ"ל ארגון להב"ה הפועל למניעת התבוללות אמר בתגובה למקרה, כי הוא מברך את היהודים הטובים. "תחזקנה הידיים שלחנו על כבודן של בנות ישראל". גופשטיין הוסיף כי הוא קורא להחרים את המקום."

העתק כתבתו של אלחנן גרונר "צומת תפוח: יהודים תקפו ערבים שבילו עם נערות יהודיות מהשומרון" הקול היהודי מיום 28.10.12 מצורף ומסומן נספח 58.

126. כחודשיים לאחר מכן דווח באתר ה"קול היהודי" כי ערבי "שהסתובב ושרק לבנות יהודיות" בשכונת קריית משה בירושלים הוכה על ידי מספר יהודים אשר גם ריססו עליו גז פלפל. על פי הדיווח, המשטרה הגיעה למקום, אך לא תפסה את החשודים במעשה.

העתק הדיווח מאתר הקול היהודי מיום 12.12.12. מצורף ומסומן נספח 59.

127. בחודש אפריל 2013 דווח באתר הקול היהודי כי בצפת נעצרו שני צעירים יהודים תושבי העיר בני 18 ו-21 בחשד כי תקפו בחור ערבי בן 17 שניהל קשר עם נערה יהודייה. באותו חודש הוצתו בכפר עכברה הסמוך ארבעה כלי רכב ורוססה הכתובת "אל תגעו לנו בבנות".

העתק כתבתו של אלחנן גרונר הקול היהודי "צפת: שני בחורים נעצרו בחשד שתקפו ערבי שנפגש עם יהודייה" מיום 15.04.13 מצורף ומסומן נספח 60.

העתק כתבתו של אלחנן גרונר הקול היהודי "רכבים הוצתו בכפר סמוך לצפת – אל תגעו לנו בבנות" מיום 23.04.13 מצורף ומסומן נספח 61.

128. אם כן, אלו הנסיבות לכינונו של המלשינון - במהלך שנה אחת אירעו לפחות 5 תקיפות פיזיות כנגד נערים ערבים על רקע גזעני המתמקד ביחסייהן של נשים יהודיות וגברים ערבים. תקיפות אלימות אלו קיבלו תמיכה על ידי ארגון להב"ה ועל ידי המשיב 4 העומד בראשו אשר לא רק תמכו בהם, אלא קראו לנקיטת אלימות נוספת. בנסיבות אלו, נהיר כי

בפרסום מידע אודות ערבים שיוצאים עם יהודיות בצירוף דבריו של המשיב 4 כי הפרסום נועד כדי "שכל אדם יסביר בדרכו שלו לאותו ערבי למה כדאי שייצא עם פאטמה מהכפר ולא עם יעל או עינת" טמונה אפשרות ממשית כי הפרסום יביא לעשיית מעשה אלימות כנגד ערבים.

התבטאות המשיב 4 בחדשות ערוץ 2 בכתבה על חתונת בתו

129. שלושה חודשים לאחר כינונו של המלשינון, בחודש דצמבר 2013, נערכה חתונת בתו של המשיב 4. בזמן זה אך הלכה וגאתה עוצמת ההסתה מבית מדרשו של להב"ה. כך, כאמור בחלקה העובדתי של העתירה, הגיש העותר 1 תלונה למשטרת ישראל על הסתה לאלימות בעקבות פרסומים בדף הפייסבוק של הארגון בהם נכללו קריאות אלימות, בוטות, מפורטות ומחרידות כנגד הציבור הערבי בישראל. פרסומים אלו הגיעו כהמשך ישיר להתבטאויותיו של ארגון להב"ה והמשיב 4 בשבח אלימות נגד ערבים, והיו רוויי התלהמות, שנאה ואלימות חריפה. בין היתר, הציעו כאמור חברי הדיון להתארגן כדי ללכת לבצע לינץ' בערבים, לפגוע בהם, לירות בהם ולהכות אותם. אחד מחברי הדיון הציע להשתמש ברובי ה-16 שברשותו ואחר אמר שצריך לשרוף תינוקות ערבים. בצמידות לדברים אלה הופיעה הודעה בדיון מאת ארגון להב"ה עצמו ולשונה: "תמשיכו לכתוב תשובות אשריכם".

130. בתוך אווירה אלימה ומסיתה זאת מתקיימת חתונת בתו של המשיב 4. אורחי החתונה, אנשי ימין קיצוני, כפי שניתן לראות בכתבת החדשות, מלווים אותה בשירת כהנא חי ובהצגת סמלי כהנא. האווירה המתלהמת מגיעה לשיאה כאשר הנוכחים פוצחים בריקוד כשסכינים בידם, ריקוד אשר על פי הסברו של החתן, הוא ריקוד הקורא לנקמה. בנסיבות אלו התבטאותו של המשיב 4 כי מלצר ערבי שהיה עובד בחתונה זו היה "מחפש את הבית חולים הקרוב" וודאי מקיימת אפשרות ממשית כי התבטאות זו תביא לעשיית מעשה אלימות כנגד ערבים.

"מי אמר, מה נאמר, היכן נאמר" (בן חורין פסקה 7)

131. לגבי כל אחד מהמקרים בגינם מתבקשות המשיבות להעמיד לדין את פעילי ארגון להב"ה והמשיב 4 העומד בראשו, יש לזכור מי אמר כלומר, את זהותו של ארגון להב"ה - ארגון קיצוני, אלים ומסוכן אשר מחזיק באידיאולוגיה גזענית שאינה בוחלת באמצעים. כפי שהוכיחו אירועי החודשיים האחרונים זהו ארגון שהאלימות היא נר לרגליו והוא מערער על אבני היסוד הדמוקרטיות של שוויון, פלורליזם וכבוד האדם. כן יש להתייחס לזהותו של המשיב 4 המזהה עצמו כאיש כהנא ואשר היה מעורב כאמור בעשרות תקריות אלימות אשר חלקן אף הביאו למעצרו.

132. לא זו אף זו, אירועי החודשיים האחרונים הוכיחו כי הפרסומים הללו כבר השיגו את מטרתם. אין אנו מדברים על מילים אשר עלולות בגדר "אפשרות ממשית" להוביל למעשי אלימות אלא מעשי האלימות והטרור היהודי כבר התרחשו ומוסיפים להתרחש. לאור כל האמור, ברור כשמש כי הפרסומי האמורים מקיימים את דרישת האפשרות הממשית.

אי קבלת החלטה על ידי המשיבים – חוסר סבירות קיצוני

133. לעיל תואר בפרוטרוט מסעם המייגע של העותרים לקבל מהמשיבים תשובה לשאלה האם יפתחו בחקירה נגד המשיב 4 וארגון להב"ה ויעמידו את האחראים להסתה לדין אם לאו. אך מסע זה לא הניב כאמור פרי. **כמעט ארבע שנים חלפו מאז פנו העותרים למשיבים לראשונה בעניינם של ארגון להב"ה והמשיב 4 והחלטה - אין**. שנתיים ימים עברו מאז פורסם הכרוז של להב"ה לאחר תקיפתו של ג'מאל ג'ולאני, הראשון בשורות האירועים אודותיו מבקשים העותרים את חקירתם והעמדתם לדין של ארגון להב"ה והמשיב 4 – וטרם נתקבלה החלטה בשאלת הגשת כתב אישום.

134. העותרים המתינו בסבלנות זמן רב בטרם פנו לערכאות אולם התנהלות המשיבים חרגה זה מכבר מדרך התנהלות סבירה של רשות ציבורית. כך בכלל וכך בפרט בנושא החמור של הסתה לגזענות והסתה לאלימות, נושא הדורש אמירה ברורה וחד משמעית מצד רשויות אכיפת החוק.

135. כידוע, ההחלטה להעמיד לדין את אנשי ארגון להב"ה המעורבים בהסתה ואת המשיב 4 כפופה לשקול דעתו של היועץ המשפטי לממשלה. בבג"ץ 935/89 גנור נ' היועץ המשפטי לממשלה פ"ד מד(2) 485 (להלן: "בג"ץ גנור") נאמר:

שיקול דעתו של תובע הינו שיקול-דעת שלטוני, בעל אופי שיפוטי, המוגבל בדל"ת אמותיו של חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] ראה בג"צ 844/86 דותן נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד מא(3) 219, בעמ' 226. על הפעלתו של שיקול-דעת זה חלות – בצד הוראות חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] ותוך הרמוניה עימן – ההוראות הכלליות של המשפט המינהלי. על כן חייב תובע לקבל החלטתו מתוך שקילת הגורמים הרלוואנטיים וגורמים אלה בלבד. עליו לפעול בתום-לב, בהגינות, ללא הפליה ובסבירות...

136. סבירות משמעה גם עמידה בלוח זמנים סביר (בג"ץ 6300/93 המכון להכשרת טוענות בית דין נ' השר לענייני דתות, פ"ד מח(4) 441, 451). במקרה שלא נקבע מועד ספציפי לקבלת החלטה אלא המועד תלוי בנסיבות המקרה, על הרשות לקבל החלטה "במהירות הראויה". כך למשל בפסק הדין בבג"ץ 10143/09 י"ב חשון התנועה לחיזוק הסובלנות בחינוך הדתי נ' היועץ המשפטי לממשלה, שדחה את העתירה הראשונה בעניין הספר "תורת המלך" בהיותה מוקדמת, הדגיש בית המשפט העליון למשיבים, כי "חזקה על היועץ המשפטי לממשלה שיבחן את העניין במהירות הראויה". הפרת החובה להפעיל את הסמכות תוך זמן סביר היא עילה לביקורת שיפוטית (יצחק זמיר הסמכות המנהלית (מהדורה ראשונה, 1996), עמ' 706).

137. אכן, החובה לפעול במהירות הראויה יש עמה מידה של שיקול דעת. לכן יתערב בית המשפט רק אם חרגה הרשות מן הגבולות של "מתחם המהירות הראויה" (יצחק זמיר הסמכות המנהלית (מהדורה ראשונה, 1996), עמ' 723). אלא שבמקרה דנן חרגו המשיבים מכל גבול אפשרי. לא ייתכן כי המשיבים שקועים בבחינת הסוגייה המשפטית למשך תקופה

של 24 חודשים תמימים. הראיות עומדות מול המשיבים וכל שעליהם לעשות הוא להחליט האם הדברים האמורים עולים כדי הסתה לגזענות והסתה לאלימות ואם לאו.

138. עוד נאמר בעניין הסבירות בבג"ץ גנור הנ"ל:

סבירות היא לעולם פועל יוצא של הגורמים הרלוונטיים ושל המשקל הראוי שיש ליתן להם ביחסיהם הפנימיים. מושג הסבירות מניח תפיסה פלורליסטית, המכירה בקיומם של מספר שיקולים ראויים ומבקשת לאזן ביניהם על ידי מתן משקל 'ראוי' ליחסים הפנימיים שביניהם... משקלם 'הראוי' של הגורמים הרלוונטיים נקבע על פי כוחם לקדם את המטרות העומדות ביסוד הפעולה (או ההחלטה), אשר סבירותה עומדת לבחינה... משקל 'ראוי' הינו הערכה, עד כמה הגורמים השונים מקדימים את המטרות אשר הפעולה (או ההחלטה) באה להגשים.

בג"ץ גנור, עמ' 514. ראו גם בג"ץ 389/80 דפי זהב בע"מ נ' רשות השידור, פ"ד לה(1) 421, 443-444.

139. סמכות היועץ המשפטי לממשלה לקבוע אם להעמיד לדין מבוססת על שני שיקולים, כאמור בסעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי: תנאי "חיוביים" והוא קיומן של ראיות מספיקות לאישום, ותנאי "שליליים" והוא כי התובע אינו סבור שאין בקיום המשפט הפלילי עניין לציבור (ראו בג"ץ גנור, 506-507).

140. בעניין גנור שואל השופט ברק מהי החלטה סבירה באשר ל"עניין לציבור"? ותשובתו: "זו אותה החלטה המתחשבת בכל הגורמים הרלבנטיים, והמעניקה להם אותו משקל שיש בו כדי לגרום לכך כי התועלת שתצמח מההחלטה לערכים ולעקרונות שהמשפט הפלילי בא להגן עליהם עולה על הנזק שייגרם להם". (ראו גנור, עמ' 514-515).

141. השיקולים הרלוונטיים לשאלת ההעמדה לדין הינם חומרת העבירות, משך הזמן בו הן נעשו, חומרת הפגיעה שלהן, האינטרס הציבורי בהענשת האחראים לעבירה ובהרתעת אחרים (ראו בג"ץ גנור בעמ' 517). שיקולים רלוונטיים נוספים הם העובדה שמדובר בהתבטאות ולפיכך יתכן שבשם ההגנה על חופש הביטוי יש אינטרס לצמצם את ההעמדה לדין, וכן העקרונות הכלליים של שלטון החוק, שוויון, הגנה על שלום הציבור וכבוד האדם.

142. כנגד האינטרס בהעמדה לדין בגין התבטאויות גזעניות והסתה לגזענות ניתן להעמיד את חשיבותו היתירה של עקרון חופש הביטוי. אין חולק על כך שחופש הביטוי הוא אחת מזכויותיו הבסיסיות של כל אדם בישראל. ברם, ספק אם יש בין האיסור על הסתה לגזענות והגבלת חופש הביטוי דבר מה. בעניין זה ראו: David Kretzmer, *Freedom of Speech and Racism*, 8 CARDOZO L. REV. 445, 458 (1986-87) המצוטט בע"פ 6696/96 כהנא בנימין נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(1), 535 וכן את דברי כב' השופט מצא שם, עמ' 578-580, ודבריו בפס"ד אלבה:

הנני סבור, כי הביטוי הגזעני אינו נמנה עם צורות הביטוי הפוגעניות, המרגיזות או המקוממות, שעל חברה חופשית להשלים עם קיומן, חרף סלידתה מפניהן. הביטוי הגזעני הוא חריג. הוא מצוי מחוץ לגדריה של תפיסת העולם הדמוקרטית ושערי חופש הביטוי נעולים בפניו. פס"ד **אלבה**, פסקה 24, עמ' 267-268.

גם הנשיא ברק אשר קבע באותו פסק דין כי ביטוי גזעני כן כלול בחופש הביטוי, קבע כי הפגיעה בו בעבירת ההסתה לגזענות היא לתכלית ראויה (ראו עמ' 290-291).

... צמצום הפגיעה בחופש הביטוי אינו תכלית יחידה של מלאכת הפרשנות לעניינן של עבירות הפוגעות בחופש הביטוי. **הצמצום לא נועד, בשום פנים, לאיין את דבר החקיקה ולרוקן אותו מתוכנו.** על הפרשנות להעניק משקל גם לערך המוגן של העבירה הפוגעת בחופש הביטוי, ואופן צמצום העבירה צריך שיעשה בהתאם לערך מוגן זה. **הצמצום אינו מטרה העומדת בפני עצמה כי אם אמצעי לשמירת האיזון הראוי בין ההגנה על חופש הביטוי לבין הערך המוגן של העבירה.** ... הגישה שלפיה יש לצמצם את תחולתה של עבירה הפוגעת בחופש הביטוי צמצום מקסימאלי לא נותנת ביטוי ומשקל לתכלית הספציפית של העבירה ובכך היא חוטאת לתפקידו של הפרשן. אילו התקבלה גישה זו, היה בכך כדי לסכל את כוונת המחוקק להתיר פגיעה מסוימת בחופש הביטוי לצורך הגנה על ערך אחר. אונגרפלד, פסק דינו של השופט ריבלין, פסקה 12. (ההדגשה הוספה, ר.כ.).

143. פעילותם של ארגון להב"ה והמשיב 4 נוגדת את ערכי היסוד של מדינת ישראל שעוגנו בחקיקה ובחקיקת יסוד, ומפרה ברגל גסה את האיסור הפלילי בנדון. בנסיבות אלה, אין כל ספק שאינטרס ההגנה על חופש הביטוי הינו בעל משקל נמוך יותר לעומת שאר השיקולים, בפרט לאור משקלם המצטבר.

144. אשר לשיקול של היעדר עניין לציבור, אין לחלוק, כי קיים עניין מיוחד לציבור, במיוחד בימים אלה, עת שאלת מיגור הסתה לגזענות ולאלימות נמצאת בראש סדר היום הציבורי, ובכלל זה עשיית שימוש בכלי הפלילי לאכיפתה.

סמכות בג"ץ להתערב בשקול דעת היועץ המשפטי לממשלה

145. כידוע, לבית משפט נכבד זה נתונה הסמכות לבחון את סבירות החלטותיה של התביעה הכללית בהיותה רשות מנהלית, מרשויותיה של המדינה. כך נאמר בעניין זה בבג"ץ 1476/98 **בן-עזרא נ' שר התעשייה והמסחר**, תק-על 99(3)961, 964:

על פי ההלכה, החלטות היועץ המשפטי לממשלה, בעניין העמדה לדין כמו בעניינים אחרים, כפופות לביקורת שיפוטית של בית משפט זה. בין היתר, בית המשפט מוסמך לברר אם החלטת היועץ המשפטי לממשלה חורגת ממתחם הסבירות.

146. בבג"ץ גנור נקבע כי היקף ההתערבות של בג"ץ בשקול דעת היועץ המשפטי לממשלה אינו מיוחד אלא הוא נובע ישירות מתקינות שקול הדעת של היועץ המשפטי, ככל רשות מנהלית אחרת:

אכן, תפיסת היסוד של בית משפט זה הינה, כי בכפוף לטענות "סף", כגון נקיון כפיים ושיהוי, צריכה להתקיים חפיפה בין העילות המביאות לפסילת ההחלטה של היועץ המשפטי לממשלה, לבין העילות המצדיקות התערבותו של בית משפט זה. באין עילה לפסול החלטתו של היועץ המשפטי לממשלה אין גם עילה להתערבותו של בית המשפט. אם, לעומת זאת, קיימת עילה לפסילת החלטתו של היועץ המשפטי לממשלה, יש גם עילה להתערבותו של בית המשפט הגבוה לצדק. נמצא, כי לא מוקנית ליועץ המשפטי לממשלה כל חסינות מיוחדת מפני התערבותו של בית המשפט הגבוה לצדק. בבג"ץ 935/89 אורי גנור ו-2 אחי נ' היועץ המשפטי לממשלה. פ"ד מד(2), 485, עמ' 627-527.

ראו עוד לעניין סמכות בית המשפט לבחון את סבירות החלטותיו של היועץ המשפטי לממשלה בעניין העמדה לדין והיקף התערבותו בהחלטות אלה, בין היתר, את בג"ץ 5883/93 יהלום נ' המפקח הכללי, תק-על 2102(2)94, 2105 וכן את בג"ץ 3425/94 גנור נ' היועץ המשפטי לממשלה, תק-על 96(3), 406.

147. כל האמור לעיל ממחיש בצורה ברורה ביותר כי התמהמהותו של היועץ המשפטי לממשלה מלהחליט לחקור ולהגיש כתבי אישום בעניינו של ארגון להב"ה והמשיב 4 בעוון הסתה לגזענות והסתה לאלימות, הינה התנהלות פסולה שאינה יכולה לעמוד.

סיכום

148. כל אחד מארבעת האירועים העומדים בבסיס עתירה זו מהווים הסתה לגזענות והסתה לאלימות האסורות על פי חוק. הדין בישראל במקרי הסתה לגזענות והסתה לאלימות הינו ברור וחד משמעי ומכיל בחובו איסור מפורש על הסתה לגזענות ולאלימות ועל עשיית מעשה גזעני. המחוקק סימן את תופעת הגזענות, ובפרט את ההסתה לגזענות, כתופעה חברתית בלתי לגיטימית שיש לעקרה מן השורש, והעניק למדינה את הכלים המתאימים לבערה. בכך הטיל המחוקק חובה על המדינה לפעול כנגד תופעה זאת גם באמצעות הכלי הפלילי.

149. ארגון להב"ה הנו ארגון גזעני, אלים ומסוכן המייחס לכל ערבי תכונות אלימות וכוונת זדון וזימה. תחת כסות של מלחמה בהתבוללות מבקש ארגון להב"ה להדיר את האוכלוסייה הערבית, המהווה 20% מתושבי ישראל, מכל פניה של הציבוריות הישראלית. הארגון והעומד בראשו, המשיב 4 תומכים בתקיפת נערים ערבים, ואף מעודדים זאת באופן אקטיבי. הקריאות שיוצאות מבית מדרשו של להב"ה והמשיב 4 להפרדה גזעית בין גזעים מזכירות משטרים אפלים ביותר בהיסטוריה האנושית ואסור שיהיה להן מקום במדינת ישראל.

150. אי מענה לפנייתיהם החוזרות ונשנות של העותרים ואי נקיטת כל פעולה על ידי המשיבים בכל הנוגע לארגון להב"ה והמשיב 4 אינה רק בגדר התנהלות מנהלית בלתי תקינה, בלתי ראויה ומנוגדת לדין, שהרי נהיר כי מהלך 4 שנים הנו די והותר זמן לבחינת העניין, אלא היא מהווה הסכמה שבשתיקה של מערכת אכיפת החוק עם תופעות של הסתה ואלימות אשר נמשכות בחסות שתיקה זו. המסיתים ממשיכים להסית, פעולות תג המחיר והאלימות נמשכות ואין דין ואין דין.

151. במקום להשמיע קול צלול וברור כנגד גזענות בנסיבות הקשות של השנים האחרונות, גילו המשיבים ועדיין מגלים אוזלת יד גמורה. כשאירעו האירועים האלימים של החודשים האחרונים לא ניתן היה להימנע מהתחושה שהכתובת הייתה על הקיר, אלא שהמשיבים לא טיפלו בה כראוי, ובכך חטאו לתפקידם. מכאן הצורך בהתערבות בית המשפט הנכבד.

152. אשר על-כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להוציא מלפניו צו על-תנאי כמבוקש בראש העתירה ולאחר קבלת תשובת המשיבים, להפכו למוחלט. כן מתבקש בית משפט נכבד זה לחייב את המשיבים בהוצאות העותרים, כולל שכר טרחת עו"ד.

153. לעתירה זו מצורף תצהירה של ראש המרכז הרפורמי לדת ומדינה, העותר 1, לאימות העובדות הכלולות בה.

היום: 4 בספטמבר 2014
ט' אלול תשע"ד

רות כרמי, עו"ד
מ"ר 48275
ב"כ העותרים